

“Es gribu, māt, paldies sacīt”

Foto - E. Gabranovs

Mēs taču esam laukos! Svētdien pirms svinīgā Mātes dienai veltītā koncerta “Es gribu, māt, paldies sacīt” Viksnas pagastā pašdarbnieki steigda nofotografēties. “Ejam labāk pie traktora – mēs esam taču laukos,” jokoja dejotāji (foto). Deju kolektīva vadītāja Gunta Grāmatiņa taujāta, kā sācijas svētku rīts, atzina, ka ģimenē jau apēsti rīta kēksiņi un izdzerta rīta kafija. “Tagad baudīsim koncertu,” viņa mudināja. G. Grāmatiņa Mātes dienu vērtē kā sirsnīgus un miļus svētkus, kad gribas apciemot māmiņas un vecmāmiņas, kā arī pabūt kopā ar meitiņu Kitiju (4 gadi). Visām pasaules māmiņām viņa novēl dzīvot, priecāties un baudīt šo skaisto dzīvi! Pasākumā patiesi valdīja sirsnīga noskaņa. Bērni, uzrunājot skatītājus, uzsvēra, ka uz zemes eksistē tikai viena beznosacījuma mīlestība: “Māmiņas! Paldies, ka mēs esam uz šīs pasaules!” Vissvarīgākais šajā dienā un ne tikai šajā dienā, bērņuprāt, ir pateikt ‘paldies’ vārdus. **PALDIES!**

Nākamajā adugunī

- **Caur uguni un ūdeni Ugunsdzēsēji svin profesionālos svētkus**
- **Spītīgas, piemīlīgas un graciozas Neparasta dzīves diēta piepilsētā**

Varēs saņemt barikāžu dalībnieku apliecības

2. jūnijā no pulksten 14.00 līdz 17.00 Viļakas novada domes zālē barikāžu dalībnieki, uzrādot pasi vai ID karti un valsts apbalvojuma “1991. gada barikāžu dalībnieka piemiņas zīme” apliecību vai Pateicības rakstu par dalību, varēs saņemt apliecību ar personas foto, kas paredzēta uzrādīšanai LR valsts un pašvaldību iestādēs saskaņā ar likumu “Par 1991. gada barikāžu dalībnieka statusu”.

Tuvojas Muzeju nakts

Balvu Novada muzeja vadītāja Iveta Supe atgādina, ka ikviens interesents tiek miļi gaidīts 18. maijā uz “Muzeju nakti 2019 – starp Tālavu un Pietālavu”, kas sāksies plkst. 19.00 (S. Krastiņas personālizstāde “Es nezinu, ko nezinu. Abrene”). Zīmīgi, ka plkst. 22.00 plānots tautas muzikanta Aija Šaicāna dziesmu koncerts “Draugu

tikšanās”.

Aicina uz ģimeņu dienas pasākumu

15. maijā plkst. 13.00 Balvu Valsts ģimnāzijas sporta stadionā notiks Starptautiskās ģimenes dienas pasākums, ko organizēs Balvu pirmsskolas izglītības iestādes (PII) “Pilādzītis” 3. grupiņa.

Atklās veloparku

19. maijā plkst. 10.00 Balvos, Partizānu ielā 5B, norisināsies ģimeņu velodiena, kā arī atklās veloparku. Programmā no plkst. 10.00 līdz 12.00 brauciens atkārt Balvu ezeram; no plkst. 12.00 līdz 15.00 “Dipu dapu” skrejriteņu sacensības (līdz 3 gadu vecumam); plkst. 15.00 velostafetes ģimenēm.

Īsziņas

Vārds žurnālistam

Irēna Tušinska

9.maijā izlasīju ierakstu sociālajā tīklā “Facebook” par latvieti, kurš todien, iegājis veikālā, par godu Uzvaras dienai krievvalodīgo pārdevēju uzrunāja viņas dzimtajā valodā sakot: “Jums taču šodien svētki.” Pārdevēja uz to atbildēja ar solījumu līdz 18.novembrim iemācīties latviešu valodu. Šo stāstu komentēja daudzi “Facebook” lietotāji, un tos visus caurstrāvoja doma, ka jāizbeidz šī savstarpējā naida kurināšana, kas nepieciešama tikai valdošajiem slāņiem, savu politisko mērķu īstenošanai pēc principa “skaldi un valdi”. Vienkāršajai tautai tas sen ir apnicis. Katrs otram pretī pasperts solītis rada tikpat labvēlīgu pretreakciju, bet naida izpausmes gluži pretēji - vairo naidu. Mana personīgā pieredze liecina, ka Balvos dzīvojošie krievu tautības cilvēki dažkārt ir kvēlāki Latvijas un Balvu patrioti nekā daži labs latvietis. Arī man ir apnicis, ka dienu, kad cilvēki piemin savus tēvus un vectēvus, kuri cīnījās šajā karā, nereti zaudējot dzīvību, ir tā jānoliecina, lieku reizi uzsverot, ka pareizāk būtu svinēt Eiropas dienu. Ņemot vērā, ka daudzi no tiem, kuri tagad ar putām uz lūpām noliedz Uzvaras dienu, savulaik paši to labprāt svinēja, turpretim tagad ierakstījušies kvēlos Eiropas atbalstītājos. Nekādā gadījumā negribu teikt, ka atbalstu mūsdienu Krievijas ārpolitiku, bet uzvara pār nacistisko Vāciju tomēr ir vēsture, kas būtu jāciēna. Tāpēc nevairosim naidu, atgrūžot citus, bet gan paspersim soli pretī, cienot cittautiešus, kuri dzīvo šajā zemē un sauc to par savām mājām! Jo vienotībā ir spēks.

Latvijā

Valsts prezidenta vēlēšanām izvirzīti trīs kandidāti. Saeimas Prezidijs ceturtdien nolēma, ka Valsts prezidenta vēlēšanas notiks 29.maijā, un līdz šim savu gatavību kandidēt tajās pāduši trīs pretendenti - koalīcijas virzītais Eiropas Savienības tiesas tiesnesis Egils Levits, Zaļo un zemnieku savienības (ZZS) virzītais tiesībsargs Juris Jansons un dažu “KPV LV” iekšējās opozīcijas deputātu atbalstītais parlamentārietis Didzis Šmits (KPV LV).

Atvadās no bojāgājušās virsleitnantes Hasanajas. Piektdien Rīgas lidostā notika atvaidinās ceremonija no virsleitnantes Hasanajas. Tajā piedalījās Latvijas aizsardzības nozares vadība, NATO kaujas grupas Latvijā un Sauszemes spēku Mehanizētās kājnieku brigādes karavīri. Pieminot bojāgājušo, visos aizsardzības nozares objektos karogi bija pusmasta. Bojā gājušās virsleitnantes ķermenis Albānijā tiks nogādāts ar militāro lidmašīnu. Albānijā atbilstoši militārajam protokolam viņu sagaidīs “Mātes Terēzas” lidostā un pēc tam sievietes ķermeni nogādās tuviniekiem. Viegglāk cietais seržants Julians Kapajis patlaban ārstējas Ādažu militārās bāzes hospitālī un viņa veselības stāvoklis ir atzīts par ļoti labu. Savukārt sestdien mira majors Klodians Tanušī, kurš ārstējās Rīgas Austrumu klīniskās universitātes slimnīcā.

Slimnīca noliedz sociālajā tīklā “Facebook” izplatīto ziņu. Sociālajā tīklā “Facebook” lielu popularitāti iemantojis ieraksts, kurā kāda sieviete raksta, ka Rīgas Stradiņa slimnīca atsakoties veikt pacientei operāciju, kamēr Valsts asinsdonoru centrā nav savākts šai operācijai nepieciešamais asiņu daudzums. Slimnīcā norāda, ka ziņa ir nepatiesa. Ar aicinājumu atsaukties un ziedot asinis dalījies kāda sieviete, kura raksta, ka pacientei ātrāk neveic operāciju, kamēr asinis nebūs saziestas. Slimnīcā skaidro, ka minētā pacientē sen ir izoperēta, bet interneta vidē izplatītās ziņas ir nepatiesas.

No Uzvaras dienas svinībām slimnīcā nonāk astoņi cilvēki. 9.maijā Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta (NMPD) mediķi no Uzvaras dienas svinībām Rīgā slimnīcās nogādāja astoņus cilvēkus, tostarp divas sievietes, kuras cieta ceļu satiksmes negadījumā. Slimnīcā nogādāja gados vecākus cilvēkus saistībā ar pārmērīgu alkohola lietošanu, kā arī dažādām hroniskām saslimšanām, kuras pēkšņi saasinājušās. Kā ziņots, ceturtdien Rīgā, Uzvaras pieminekļa apkārtnē, visu dienu norisinājās dažādi pasākumi par godu 74. gadadienai kopš Padomju Savienības Sarkanās armijas uzvaras pār nacistisko Vāciju Otrajā pasaules karā.

(Ziņas no interneta portāla www.tvnet.lv)

Atklāj lietotu mantu apmaiņas punktu

Realizē sen lolotu ideju

8.maijā, Starptautiskajā Sarkanā Krusta (LSK) dienā, bijušajā Medņevas pagasta Semenovas pasta nodaļas ēkā, Tautas ielā 2a, atklāja LSK Viļakas nodaļas lietotu mantu pieņemšanas – nodošanas punktu “Helpiņš”, kurā ikviens interesents var iegriezties, lai ziedotu vai izvēlētos sev nepieciešamo apģērbu, apavus, grāmatas un dažādus sadzīves priekšmetus.

Latvijas Sarkanā Krusta Viļakas nodaļas vadītāja Līna Barovska atklāj, ka ideja izveidot lietotu mantu apmaiņas punktu radās pirms krietna laika: “Sākumā telpa, kur uzglabājām iedzīvotāju atnestās lietotas mantas, atradās Viļakas sociālā dienesta gaitenī. Kad bija jāatbrīvo šīs telpas, palikām bez šāda punkta. Taču iedzīvotāji turpināja zvānīt, uzdodot jautājumu, kur varētu nodot lietotas mantas. Tādēļ esam ļoti gandarīti, ka izdevās sarunāt bijušās Medņevas pasta nodaļas telpas, un tagad esam šeit.”

Medņevas lietotu mantu pieņemšanas - nodošanas punktā ikviens iedzīvotājs var iegriezties, lai ziedotu sev nevajadzīgās mantas un izvēlētos nepieciešamos apģērbus, apavus vai sadzīves priekšmetus, ko nodevuši citi. L.Barovska uzsver, ka pagaidām nepieņems apģērbu, jo tā ir pietiekami daudz: “Iedzīvotāji var nest apavus, jo pēc tiem ir liels pieprasījums. Pieņemsim arī traukus, gultasveļu, dvieļus un citus sadzīves priekšmetus.” LSK Viļakas nodaļas vadītāja aicina tos, kuri nolēmuši ziedot, nodot puslīdz sakoptas un izmazgātas drēbes: “Kopā ar brīvprātīgajiem jaunietēm esam pavadījušas vairākas dienas, tās šķirojot, jo nevēljamies netīras drēbes dot citiem.” L.Barovska atgādina, ka šis pakalpojums nav domāts kādai konkrētai iedzīvotāju grupai, piemēram, trūcīgiem iedzīvotājiem: “Kāds varbūt gribēs mantas tikai nodot, cits, iespējams, vēlēties samainīt savas mantas pret citām. Ja ir vajadzība, var vienkārši atnākt un paņemt, kas vajadzīgs. Pieieejas esam izvietojuši ziņojumu dēli, kurā cilvēks, kurš piedāvā kādu lielgabariņu mantu, piemēram, ledusskapi, bet viņam nav iespēju to atvest, var izvietot sludinājumu, norādot savu tālruni. Lai tie, kam tā manta vajadzīga, var piezvanīt un sarunāt tālāko rīcību. Uz apmaiņas punktu var atnest arī grāmatas, kas jau izlasītas, un varbūt piemeklēt sev kādu iepriekš nelasītu romānu. Mēs gan negribētu te veidot bibliotēku, bet tā būs iespēja apmainīties ar izlasītām grāmatām. Apmaiņas punktā esam izvietojuši arī ziedojumu kastīti. Ziedotā nauda nebūs domāta darbinieku algām vai kaut kādām dāvanām viņiem, bet gan apmaiņas punkta uzturēšanai. Mums vēl ir vajadzīgi drēbju pakaramie, statīvi un plaukti, kur izvietot mantas.”

Atbildību par punkta darbības nodrošināšanu uzņēmusies Viļakas novada Jauniešu iniciatīvu centra (JIC) Medņevas filiāles darbiniece Antra Prāncāne. Tādēļ iedzīvotājiem, kuri vēlas atvest vai piemeklēt sev vajadzīgās mantas, vispirms jāsazinās ar viņu par tālruni 28762648. Atklāšanas pasākuma dalībnieki īpaši aicināja apmaiņas punktā iegriezties bērnu vecākus, kuru mazuļi pastāvīgi aug, tādēļ nepieciešamas

Foto - A.Kirsanovs

Svinīgs brīdis. Atklājot LSK lietotu mantu pieņemšanas – nodošanas punktu, L.Barovska uzsvēra, - lai gan neizdevās iecerī realizēt līdz Latvijas 100-gadei, kā sākotnēji bija plānots, tā atklāšana notiek Starptautiskajā Sarkanā Krusta dienā.

Foto - A.Kirsanovs

Aicina pievienoties brīvprātīgos. Lai gan šobrīd pieņemšanas – nodošanas punkts ir piepildīts ar dažādām mantām, L.Barovska aicina gan jaunietes, gan vecāka gadagājuma cilvēkus, kuri kaut reizi mēnesī var ziedot savu brīvo laiku, pieteikties par brīvprātīgajiem: “Jo šīs mantas ik pa laikam būs jāpašķiro un jānomaina. Mums palīgi vienmēr ir vajadzīgi.”

aizvien jaunas drēbes un apavi.

Savukārt Viļakas novada JIC vadītāja Madara Jeromāne aicina jaunietes vai arī vecāka gadagājuma cilvēkus, kuriem ir vēlme ziedot savu laiku sabiedrības labā, pieteikties par brīvprātīgā darba veicējiem šajā nodošanas – pieņemšanas punktā, jo darba rokas šeit vienmēr noderēs. M.Jeromāne par ieguldīto darbu šīs idejas realizēšanā teica paldies L.Barovskai, kura ziedoja šim darbam arī savu brīvo laiku: “Esam pateicīgi Līnai par apmaiņas punkta izveidē ieguldīto darbu. Dažkārt cilvēkiem šķiet, ka šo visu darīt ir sociālā dienesta darbinieka pienākums, bet tas ir darbs, kas dažkārt prasa arī ļoti daudz brīvā laika.” Savukārt L.Barovska uzsvēra, ka lieliski palīgi viņai bijuši novada brīvprātīgie jaunietes, JIC vadītāja M.Jeromāne un A.Prāncāne, jo bez viņu ieguldījuma un darba apmaiņas punkta atvēršana nebūtu iespējama.

Mantu apmaiņas punkta “Helpiņš” atklāšanā piedalījās arī divas brīvprātīgās jaunietes, Viļakas Valsts ģimnāzijas skolnieces, LSK Viļakas jauniešu nodaļas dalībnieces Simona Zaremba un Diāna Dupuže, kuras ziedoja savu laiku, lai palīdzētu šim punktam uzsākt darbību. “Palīdzējām iekārtot telpas, ieteicām, kā labāk izkārtot mantas, lai tās izskatās pievilcīgāk,” par savu ieguldījumu stāsta Simona, kura pagājušajā gadā saņēma Viļakas novada gada jaunieša balvu par aktīvu iesaistīšanos brīvprātīgajā darbā.

LSK Viļakas nodaļas vadītāja atklāja

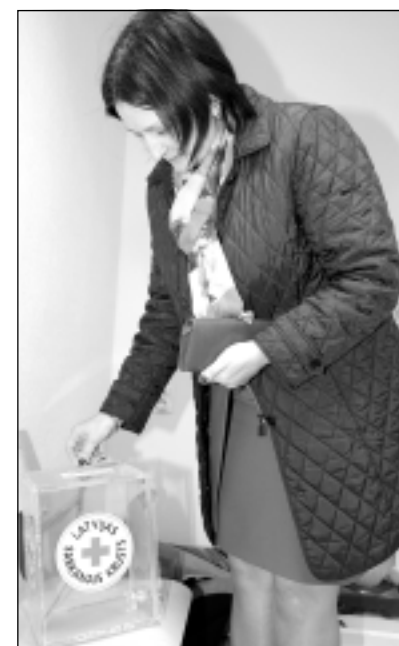

Foto - A.Kirsanovs

Pirmais ziedojums. Jaunā mantu apmaiņas punkta atklāšanā piedalījās arī LSK Balvu komitejas priekšsēdētāja Rudite Krūmiņa, kura ne tikai iepriecināja mājiniekus, uzdāvinot saldumus enerģijas papildināšanai un skaistu dekoratīvo stādu, bet veica arī pirmo ziedojumu tā darbības uzturēšanai.

arī dažas nākotnes ieceres, piemēram, ar laiku otrajā apmaiņas punkta telpā izveidot bērnu mantu nodaļu, galveno telpu atstājot pieaugušo drēbēm, apaviem un sadzīves mantām. Šobrīd otro telpu var izmatot kā pielaiķošanas kabīni.

Lappusi sagatavoja I.Tušinska

Vai jaunajam Balvu novadam jābūt bijušā Balvu rajona robežās?

Viedokļi

Lemjot par savas teritorijas nākotni, jābūt atbildīgiem

ANITA PETROVA, Balvu novada domes priekšsēdētāja vietniece

Pozitīvas pārmaiņas vienmēr ir atbalstāmas, taču pārmaiņas pārmaiņu pēc ir kā braukšana no viena grāvja otrā, tās nenoliedzami rada pretestību, jo saistītas ar bažām par ritdienu. Taču, vai šajā gadījumā bažas vienmēr ir pamatotas?

Esošais Balvu novads ap Balvu pilsētu vēs-

turiski ir bijis rajona centrs. Iepriekšējā reģionālā reforma Balvu rajonu sadrumstaloja četrās autonomās vienībās. Cik tas bija vajadzīgs? No šīs dienas skatu punkta raugoties, manuprāt, tas nebija akūti nepieciešams. Katrs novads cenšas attīstīties un dara labāko, ko spēj, tomēr teritorijas un tās iedzīvotāju iespējamo kopējo izaugsmi tas veicina nepietiekami.

Mūsu ir maz, turklāt gadu no gada iedzīvotāju skaits sarūk. Teritorijas bez iedzīvotājiem, kā zināms, lielā mērā ir lemtas aizmirstībai. Lai cik arī netaisni tas šķistu, visos pagastos nebūs iespējams saglabāt skolas, uzturēt plašas sporta būves, nodrošināt veselības aprūpes iestādes, vietējā darbaspēka trūkuma dēļ neveidosies lielas ražotnes. Jau tagad tērējam resursus, piemēram, savstarpēji cīnoties par katru skolēnu, iebraucot ar autobusu teju katras mājas pagalmā. Tiesa, raugoties no iedzīvotāja kā patērētāja viedokļa, tas ir apsveicami, taču no ekonomiskā viedokļa – nepareizi. Tas rada izkropļotu priekšstatu par reālajām iespējām un ekonomiski pamatotu lietu kārtību.

Kas notiks tuvākā gada laikā, grūti prognozēt, bet iepriekšējās reformas sekas, kuras laikā Latvija tika sadrumstalota 119 pašvaldībās, mēs noteikti izjutīsim. Nav šaubu, ka novadiem, kuri iedzīvotāju skaita ziņā ir sevišķi mazi, nāksies

pievienoties vai apvienoties, un tas izsaus milzīgu vilņošanu. Bez iesaules par vainīgiem tiek padarīti tie novadi, kam gatavojas pievienot mazākās teritorijas. Jāatzīst, ka VARAM iecerētā reforma nebūt nav vienīgi iegriba *jaukt gaisu* un atstāt dziļas pēdas savas politiskās darbības laikā vēsturē. Teritoriālajai vienībai patiešām vajadzētu būt spējīgai dzīvot iespējami ekonomiski patstāvīgi, turklāt infrastruktūrai un pakalpojumiem jābūt pieejamiem vienlīdz kvalitatīviem visā Latvijā. Šādiem argumentiem ir grūti iebilst, un domāju, ka uz to vēlētos tiekties ikviens pašvaldība. Diemžēl ne vienmēr tas izdodas arī salīdzinoši lieliem novadiem. Tādēļ loģisks ir jautājums: vai katrā nelielajā pašvaldībā pietiek finanšu resursu un cilvēkresursu attīstībai? Nav noslēpums – lai celtu darba produktivitāti, jābūt veselīgai konkurencei. Arvien biežāk nākas saskarties ar situācijām, kad grūti vai pat neiespējami atrast dažādu jomu speciālistus. Apvienojoties novadiem, visticamāk, šī situācija uzlabotos. Kopā mēs noteikti daudz veiksmīgāk izveidotu skolu karti, iedzīvotāju pārvadājumus, attīstītu komunālo saimniecību, risinātu ar dzīvojamo fondu saistītās problēmas un spētu piedāvāt kvalitatīvus dažāda veida pakalpojumus saviem iedzīvotājiem.

Daudzās jomās sadarbība starp novadiem

bijušā Balvu rajona teritorijas ietvaros ir saglabājusies – esam ļoti partneri. Liela daļa iedzīvotāju ir pazīstami, pastāv darba, radu vai draugu attiecības. Tehniski es nesaskatu būtiskas pretrunas Balvu novada izveidošanai bijušā rajona robežās, taču, vai tas būs politiski iespējams, rādīs laiks. Pašlaik grūti prognozēt arī to, cik lielā mērā lēmuma pieņemšanu spēs ietekmēt iedzīvotāju griba. Dažādos medijos izskanējusi informācija liecina, ka novadu vadītāju viedokļi arī ir atšķirīgi. Man ir bažas, ka pretestība būs liela, izraisot savstarpēju nepatiku un, iespējams, pieņemot loģiski nepamatotus lēmumus.

Četrus novadu pieredze, kas veidojusies desmit gadu garumā, ir unikāla. Katram novadam noteikti ir jomas, kuras, neapšaubāmi, vajadzētu pilnveidot. Un ir arī savas stiprās puses un veiksmīgā pieredze, kas varētu kalpot jaunā, lielā novada daudz straujākai attīstībai.

Pašlaik nezina, cik strikti ministrijā nolemts pieturēties pie izstrādātā 35 novadu robežu plāna. Lai vai kā, novēlu iedzīvotājiem un ikvienam vadītājam, lemjot par savas teritorijas nākotni, būt atbildīgiem un izdarīt no dažādiem aspektiem pamatotu, maksimāli pareizu izvēli, domājot par novada attīstību un spēju pastāvēt ilgtermiņā.

Dzīvod kā pasakā - ilgi un laimīgi

SERGEJS MAKSIMOVS, Viļakas novada domes priekšsēdētājs

Pēc VARAM iespējamās administratīvi teritoriālās reformas kartes prezentācijas divreiz esmu personīgi ticis ar VARAM ministru Juri Pūci. Pārrunājot pašvaldības aktuālos jautājumus, kā arī piedāvāto administratīvi teritoriālo reformu, esmu sapratis, ka reforma būs un ministrijas piedāvātā karte ir sarunas sākums.

Lai lemtu par pašvaldību teritoriālo lielumu, joprojām ir ļoti daudz neskaidrību par to, kā tiks organizēta valsts pārvalde. Kā piemēru varu

minēt tādas republikas nozīmes pilsētas kā Rēzekne, Daugavpils, Valmiera un citas, kurām ir sava specifika, piemēram, iespēja organizēt sabiedrisko transportu. Kā būs Rēzeknes novads, kurā ietilps gan Rēzeknes pilsēta, gan Rēzeknes novads? Zaudējot republikas nozīmes pilsētas statusu, tiks zaudētas tiesības organizēt sabiedrisko transportu, vai arī šīs tiesības tiks piešķirtas novadam, un tad visa novada teritorijā sabiedrisko transportu par pašvaldības līdzekļiem organizēs pašvaldība.

Joprojām daudz jautājumu ir arī par likumdošanu, jo tikai Latvijas Republikas Saeima drīkst ar likumu noteikt pašvaldību administratīvās teritorijas robežas. Iedzīvotāju viedoklis ir konsultatīva rakstura - tajā skaitā arī aptaujas un referendumi ir viedokļa noskaidrošana. Latvijā šobrīd nav politiska spēka, kas varētu apturēt reformu. Manuprāt, vienīgais veids, kā to izdarīt, ir Saeimas atlaišana, bet šī iesaule dēļ tas netiks darīts. Saeimas vēlēšanu rezultāti skaidri parādīja, ka iedzīvotāji vēlas pārmaiņas, tiesa gan, nenorādot, ka pārmaiņas vēlas sākt ar sevi un savu pašvaldību teritoriju mainīšanu.

Pēc Saeimas lēmuma pašvaldībām, kuras tiks apvienotas (manuprāt, šeit būtu svarīgi vārdu 'apvienoties' nejaukt ar vārdu 'pievienoties') gada laikā būs jāizstrādā apvienošanas projekts un jāiesniedz VARAM apstiprināšanai. Bet svarīgākais, ka līdz šim neviens nav paskaidrojis, kādi būs tie būtiskie ieguvumi, ja novadi ap-

vienojoties kļūs lielāki? Mazāk pašvaldību deputātu? Tas, manuprāt, ir zaudējums, nevis ieguvums, jo jau tagad iedzīvotāju kopiena maz spēj ietekmēt pašvaldības procesus, jo vēlēšanu sistēma nespēj nodrošināt teritoriālo pārstāvniecību. Ja ir vēlme ietaupīt uz deputātu algām, var pieņemt likumu, ka deputāta amats nav atalgojams, bet darbs jāveic sabiedriskā kārtā bez atlīdzības. Pieņemu, ka šāds lēmums būtiski nemazinātu interesi startēt vēlēšanās. Pašvaldības administrācijas izdevumus var arī regulēt ar noteiktu procentu no pašvaldības budžeta.

Lai vai kā, Viļakas pašvaldība šobrīd atbilst spēkā esošajiem likuma kritērijiem - spēj un arī spēs pildīt visas valsts uzticētās funkcijas. Tieši tādēļ uzskatu, ka nepieciešams noskaidrot arī pašvaldības iedzīvotāju viedokli par reformu. Bet pirms tam iedzīvotājiem jāsniedz pietiekami daudz informācijas, kur un kādus pakalpojumus pašvaldība sniegs pagastos, klientu apkalpošanas centros, pagastu apvienību centros, lai viņi spēj izvērtēt, kurš no piedāvātajiem variantiem šķiet pieņemams. Pēdējā laikā lielajās pašvaldībās tiek veidoti pagastu apvienību centri, kuros iecerēti apvienību vadītājus jeb, tā teikt, pagastu priekšnieku priekšniekus.

Runājot par iespējamo Balvu, Kūkovas, Abrenes vai arī citu novadu izveidošanu, varu paskaidrot, ka viss ir iespējams, ja tam ir loģisks pamats. Arī Kūkovas vai Abrenes novada (Viļakas, Baltinavas, Kārsavas, Ciblas novadu apvie-

nību) izveidē var atrast kultūrvēsturisko, pierobežas, tautsaimniecības vai arī kādu citu pamatojumu. Lai spriestu, jāzina, ka var būt arī dažādi citi varianti. Lai izprastu, kas ir vislabāk, jāsalīdzina. Iespējams, savā subjektīvajā skatījumā esmu saskatījis teritorijas kolonizācijas pazīmes reformas kontekstā.

Ja gadījumā tiks mainīts likums un Viļakas novads vairs neatbilst noteiktajiem kritērijiem, kā vienīgo pareizo un labāko variantu redzu Balvu rajona teritorijā ietilpstošo novadu apvienošanu. Balvu apvienotajam novadam ir neskaitāmi daudz kopējo vērtību un tradīciju. Līdz šim Balvu, Viļakas, Rugāju, Baltinavas novadi spējuši veiksmīgi strādāt kopā kā līdzvērtīgi partneri SIA "Balvu autotransports", Balvu partnerībā, SIA "Balvu-Gulbenes slimnīca", Eiroreģiona "Pleskava-Livonija", kultūras, izglītības, sporta, būvniecības, civiltās aizsardzības, un daudzos citos jautājumos. Esmu pārliecināts, ka arī turpmāk spēsim sadarboties uz vienlīdzīgiem partneru noteikumiem, sagatavot, vajadzības gadījumā arī īstenot apvienošanas projektu un dzīvod kā pasakā - ilgi un laimīgi.

Neviens no iespējamajiem variantiem Ziemeļlatgales pašvaldība pie šī brīža pastāvošā pašvaldības finansēšanas principa nespēs būt ekonomiski patstāvīga. Vēlos uzsvērt, ka Viļakas novads ir spējis un arī spēs pildīt savus uzdevumus arī turpmāk. Jebkurā gadījumā esam atvērti dialogam. Daudzviet sarunas par administratīvi teritoriālo reformu jau ir notikušas – mums arī būs.

Re, kā!

Aptaujas rezultāti "Vaduguns" mājas lapā www.vaduguns.lv

Vai jaunajam Balvu novadam jābūt bijušā Balvu rajona robežās?

Jā - 36.5%

Nē - 2.7%

Katram novadam pašam jāizvēlas, kur būt - 55.4%

tāda reforma vispār nav vajadzīga - 4.1%

man vienlīga - 1.4%

Balsis kopā: 148

“Veiksme ir labi sagatavota iespēja”

10.maijā Balvu Mākslas skolā turpinājās “Mākslas dienu 2019” aktivitātes, kas sākās ar radošo darbu izstādes “Uzziedi krāsās” atklāšanu apriņķa nogalē Balvu Sakrālajā kultūras centrā. Šoreiz bērniem un jebkuram interesentam bija iespēja iepazīt mākslas skolu, kā arī piedalīties dažādās darbnīcās, apgūstot noslēpumus, piemēram, kas ir pseido-vitrāžu darināšana, kaligrāfijas rakstība, monotopija u.c.

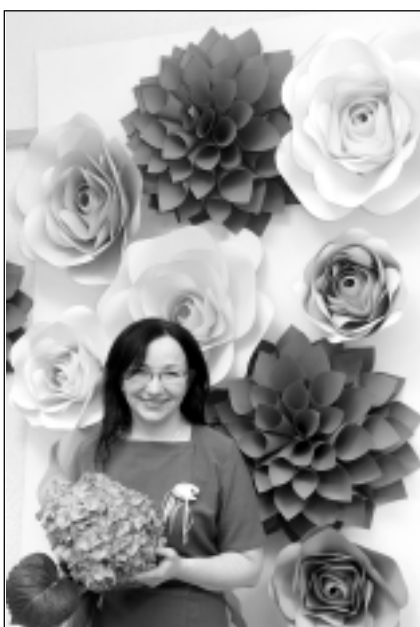
Pasniedz Atzinības rakstus. Balvu pašvaldības Izglītības, kultūras un sporta pārvaldes speciāliste Ilona Nalīvaiko mākslas skolas pedagoģēm pasniedza Atzinības rakstus priecājoties, ka mūsu novadā un pilsētā ir tāda vieta, kur dzīvo

izdoma, kur mācās radoši, čakli un cītīgi bērni, strādā enerģiski skolotāji. Tāpat viņa priecājās, ka skola šogad svin 25.dzimšanas dienu.

Top bļoda. Astoņgadīgā Anabella Andrijeviča sprieda, ka ar māliem nav grūti strādāt, ja palīdz skolotāja Elīta Eglīte.

Ceturta mājvieta. Balvu Mākslas skolas direktore Elīta Teilāne, spriežot par skolas 25 gadu jubileju, atzina, ka tas tomēr nav mazs laika periods: “Pabeidzu Mākslas akadēmijas Pedagoģijas filiāli un ļoti gribēju strādāt mākslas skolā. Balvos tolaik mākslas skolas nebija, kaut gan

tās veiksmīgi darbojās kaimiņos un citviet Latvijā. Pašvaldībai izteicu piedāvājumu, turklāt mani atbalstīja krusttēvs Osvalds Zvejsalnieks un krustmāte Ruta Cibule. Kopā ar skolotāju Olgu Reči sākām strādāt kultūras namā. Šobrīd jau esam ceturtajās telpās – veiksmīgā trijstūrī, kur blakus ir mūzikas skola, pamatskola un bibliotēka.” Jautāta, vai Bermudu trijstūrī kāds nepazūd, direktore uzvēra: “Šeit ir radošais kvartāls, nevis trijstūris. Vai tā ir veiksmē? Veiksme ir labi sagatavota iespēja.”

Pseidomontāžas darbnīcā. Skolotāja Dace Logina taujāta, kas ir pseido-montāža, atklāja, ka tā ir vitrāžinas formu imitācija. “Bērniem patīk,” piebilda Dace.

Liek puzzle. Maruta Castrova (foto - vidū) kopā ar bērniem labprāt lika puzzle. Sveicot skolas kolektīvu 25 gadu jubilejā, viņa jautāja: “25 gadi ir daudz vai maz?” secinot, ka daudziem bērniem ir 7, 8, 9 un 10 gadi. “Dažas skolotājas pazīstu vairāk nekā 25 gadus. Bērni, vai varat iedomāties, cik viņām ir gadu?” jokoja M.Castrova.

Top dāvanu kastīte. Desmitgadīgā Laura Pauliņa skolotājas Diānas Poševas vadībā darināja dāvanu kastīti, kuru, kā solīja meitene, uzdāvinās māmiņai Natālijai Mātes dienā.

Vēstuli uzrakstīt nav viegli. Marta Kočāne (11 gadi) iemēģināja roku kaligrāfijas rakstībā. “Rakstīt ar tinti un spalvu nav nemaz tik viegli,” atzina skolotāja Līga Podkovirina.

Rokas trauma netraucē. Kristiāns Ūselis, neskatoties uz ieģipsēto roku, veiksmīgi strādāja ar mālu. “Visu var izdarīt, ja dara prātīgi. Lūk, mana vāze!” viņš lepojās.

Monotopijas darbnīcā. Kas tā tāda ir? Skolotāja Olga Reče paskaidroja, ka monotopija ir vienreizējs darbiņš, kas veidojas no tā, ka vienreiz to uzzīmē, bet pēc tam uzspiež uz papīra: “Mono tas ir viens, vienreizējs – nekad to nevar atkārtot.” Par darba vienreizīgumu pārliecinājās arī skolas audzēkne Sindija Pauliņa (foto).

Skatās animācijas filmas. Ričards Košļevs un Gregors Keišs atklāja, ka pavisam drīz svinēs dzimšanas dienas. Ričardam 7.jūnijā paliks 11, bet Gregoram 4.septembrī - 10 gadi. “Kļūstot vecākiem, mēs nākotnē varētu izveidot arī savas animācijas filmas,” sprieda pusaudži.

Lappusi sagatavoja E.Gabranovs

Visu cieņu dzeltenajai olplūmei

Latgalē šo plūmi pazīst un nogaršo joprojām

Pavasaris ir stādīšanas laiks. Tirdziņos tagad veidojas pat rindas pie augļu koku pārdotavām, kur cilvēki sastājušies bariņos un pēta preču piedāvājumu. Pārdevējiem jāatbild uz daudz un dažādiem jautājumiem. Svarīgākais: ko vērtīgu iegādāties sava dārza papildināšanai, lai būtu prieks acīm un pēc tam arī bauda vēderam?

Zinātņu doktorei, augļu un ogu dārzu audzēšanas tehnoloģiju vadošajai pētniecei MĀRAI SKRĪVELEI allaž ir zināmi daudzi ieteikumi, kā rīkoties. Zinātniece vairākkārt ciemojusies arī mūspuses novados un palīdzējusi ierīkot labus un ražīgus dārzus. Tagad viņa aicina pievērst uzmanību "Latvijas Dzeltenajai Olplūmei".

Sūtījums arī no Rugājiem

Pirms pāris gadiem, uzsākusi domāt par olplūmes atjaunošanu, viņa bija pārliecināta, ka tas nebūs viegli, jo nebija istas pārliecības, vai kaut kur vēl atrodams kāds ražīgs klonis, pašauglīgs, ar palielēm un garšīgiem augļiem. Dobeļē, uz Kaukāza plūmes acotajiem kloniem, augļi bijuši sīki un nepievilcīgi. Acīmredzot vainīgi bija Kaukāza plūmes sēkludžu potcelmi. Ja augsne ir ar seklu virskārtu un blīvu apakškārtu, Kaukāza plūmes sēkludžiem tā nepatīk un tādēļ uzacotās olplūmes ražo mazāk un augļi ir sīkāk. Tām patīk dziļi irdināta augsne bez blīvas apakškārtas.

Iepazīstoties ar pagājušā gadsimta augļkopju domām par šo vismaz pārsimts gadus pie mums gandrīz katrā mājā sastopamo šķirni, kas ražojusi tik bagātīgi, zinātnieces pārliecība bija, ka atkal jāatgriež šķirnes labā slava. Izrādās, tieši Latgalē ir daudz šīs šķirnes audzes, lai gan dažādas – gan koptas, gan nekoptas. Cilvēki to sauc vienkārši par balto vai dzelteno plūmi, acīmredzot tā viņas sauc arī Krievijā, lai gan oficiālais nosaukums ir *Očakovskaja belaja* vai *žoltaja*. Šo šķirni audzēja (iespējams, joprojām audzē) arī Igaunijā un Lietuvā. Lielākajos dārzos, acota uz Kaukāza plūmes, tā savu slavu zaudēja.

Latgale ar savām plūmēm un atsaucīgajiem cilvēkiem gan iepriecina, gan stiprināja domu, ka tieši šeit, kur cieņā senās tradīcijas, kur vēl atceras šo plūmi, tā jāatjauno. M.Skrīvele stāsta: "Mani stiprināja Moskvīnas vecticībnieku lūgšanu namatēva Ivana Fjodoroviča atbalsts gan vārdos, gan darbos, aizkustināja Uržu ģimenes - Lilitas un Vitautas - atsauce un palīdzība Lūznāvā. Olplūmes ar līdz zemei nolikumiem augļu pārpilniem zariem brāļu Kotānu dārzā Kankaļos mani vienkārši satricēja. Viņi prot tās kopt tā, ka lielāka vai mazāka raža ir vienmēr. Ābolu audzētāja Bronislava Zīle, labais gariņš no Rožupes, bija ceļvedis pa visiem dārzeņiem. Pēdējo sūtījumu ar olplūmes sakņu atvasēm no Rugāju novada saņēmu ar Daigas Morozas palīdzību. Esmu ļoti pateicīga visiem, kuri man palīdzēja."

Fakti liecina, ka katru gadu vairāk vai mazāk ražojošu klonu ir visai lieliem - 30-50 g - smagiem augļiem Latgalē joprojām ir. Ražoja gan tur, kur blakus auga kāda cita plūme, gan tur, kur citu plūmju nebija, tātad pietika ar pašas olplūmes putekšņiem. Novērojumi liecināja, ka stabilākas ražas iegūtas vēja aizsargātās vietās, trūdvielām bagātā augsnē. Patsakņu stādi ir ar nelielām saknēm, arī vēlāk to sakņu sistēma ir sekla, tādēļ tie labāk aug trūdvielām bagātā augsnē ar labu mitruma nodrošinājumu. Tieši tādēļ mūsu priekšteči plūmes ieteica stādīt nogāzes lejas daļā. Bagātīgi ražojošus kokus arī tagad varēja atrast tādās vietās. Pat pagājušās vasaras sausumā atsevišķi koki bija ieauguši leknās nezālēs, kuras nopļaujot, veidojās daudz organisko vielu. Tomēr olplūme labi ražoja arī ne tik mitrās vietās, kur gan zāle, gan sakņu atvases tika regulāri nopļautas.

Ar ko tā vērtīga?

Šķirne pierādījusi savu ziemcietību un izdzīvošanu ļoti dažādos klimatiskos, augsnes un reljefa apstākļos pat gadiem nekoptās audzēs. Lai gan augļiem ir ne visai bieža miziņa, tie transportējot ir izturīgi. Kādreiz uz tirgu tos veda, sabērtus vienkārši ratos. Līdzīgi kā ābelēm, bagātas ražas gados arī olplūmēm nepieciešama augļizņemtu retināšana. Arī olplūme var izsaldēt, tomēr patsakņu koki no sakņu atvasēm atjaunosies. Pagājušā gadsimta pirmajā pusē tā aizņēma pusi no plūmju stādījumiem. Divdesmitajos gados ar šīm plūmēm mēs esot varējuši pat padalīties ar somiem.

No olplūmes augļiem var iegūt gan izskata, gan garšas ziņā sevišķi labus pārstrādes produktus – kompotus, biezsulas,

Ļoti garšīga. Gatavie augļi birst un to miziņa plaisā, tādēļ tos vajadzētu novākt jeb nopurināt agrāk. Novāktie augļi turpina nogatavoties.

ievārijumus ar un bez želatīna piedevas un sevišķi labus stipros dzērienus – sļivovīcu, dzimtenīti vai šmakovku – kā nu to katrā pusē sauc.

Jautājam zinātniecei, kas būtu jādara dzeltenās olplūmes godā celšanas labā? Viņa ļoti cer uz pašu latgaliešu palīdzību. Varbūt sākt ar tūristu ieinteresēšanu, dodot tiem degustēt ne tikai olplūmes, bet arī tās pārstrādes produktus. To garšu nevar aizmirst, pagāršojot biezsulu vai skaisti dzelteno svaigo plūmju kārtojumu želejā.

Jau uzsākta pagājušajā gadā atrasto labāko klonu bāzes stādījumu izveide vairākās vietās Kurzemē un Vidzemē. Latgalē tādu pagaidām nav un varbūt nevajag, jo, kā uzsvē zinātniece, katrs klonis savā vietā bija labs, piemērojies apstākļiem. Audzes tikai jāsakopj, lai kokiem piekļūst gaiss un veidojas zari un lapojums. Ļoti vajadzīgi būtu novērojumi par visām olplūmju audzēm, lai zinātu, kāda tajās augsne, kā audzes kopj, kāds ir mitruma režīms, vai koki ražo katru gadu, vai tiem blakus ir vēl kāda cita šķirne, kas ar olplūmi zied vienlaikus, cik lieli izdodas augļi. Jāapzina informācija arī par laika apstākļiem plūmes ziedēšanas laikā un pēc tam. Nav jāstāda uzreiz lielas platības. Katrā sētā var atrast piemērotu vietu un atvest sakņu atvases no kādreiz labi ražojošām, bet tagad pilnīgi nekoptām audzēm. Māra Skrīvele būs pateicīga, ja Latgales puses iedzīvotāji, kuru dārzos aug pa kādai olplūmei, viņai sūtītu šādas ziņas. Saziņai izmantot e-pastu: maraskrivele09@gmail.com vai zvanīt 29141514.

Bērnības garša ir neaizmirstama

Vai pazīstat olplūmi un tā aug jūsu dārzā?

DAIGA MOROZA Rugājos atklāja, ka viņai šī plūme ir pazīstama un dārzā aug kas ļoti līdzīgs tai, taču viņa neņemtas apgalvot, ka tā patiešām būtu istā šķirnes olplūme. Augļiem

tomēr neesot istās garšas, kādu viņa atceras bērnībā baudītajām dzeltenajām un ļoti garšīgajām plūmēm.

Viļakas dārzniekam VALĒRIJAM ROMANOVAM dārzā aug aptuveni 50 dzeltenās plūmes, taču diemžēl tās ražo slikti un augļi ir pavisam maz. Dzeltenas plūmes ar nedaudz rozīgu nokrāsu ir tā saucamajai Viļakas plūmei, kas viņa dārzā ražojot ļoti labi.

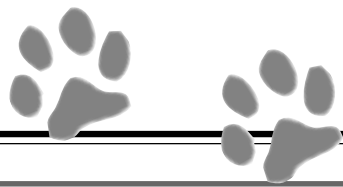
REGĪNA ČUDARĀNE Rugāju novadā pastāstīja, ka viņas augļu dārzā varot atrast kādas 5-6 dzeltenās plūmes. Tās ražojot katru gadu un varot mieloties ar skaistām, dzeltenām, ļoti garšīgām plūmēm. Taču arī viņa neņemtas apgalvot, vai tā ir istā olplūme, taču labi zināms, ka tā aug un ražo jau izsenis. Plūmes sadzen atvases, un, dārzu kopjot, tās ar plāvēju parasti nopļauj. Regīna ir dzirdējusi par Māras Skrīveles meklējumiem. Tādēļ pirms kāda laika ar Daigas Morozas atsauce zinātniecei sarūpēja dzelteno plūmju stādus no Regīnas dārzā. Kad tie paaugsties un sāks ražot, tad arī redzēs, kā ar dzeltenajām plūmēm sanācis.

Vai salnas dārzam nodarijušas lielu postu?

IRĒNA, zemniece Krišjānos: Salnas bija pamatīgas, šķiet, vismaz četri grādi aukstuma. Īpaši neko nepiesedzu, izņemot siltumnīcā tomātus, kuriem uzklāju agrotiklu. Dārzs ir paliels, lai apsegtu augļu kociņus un ziedošos krūmus, man vajadzētu milzīgu lietussargu visam pārsegt pāri, bet tādu iespēju nav. Atliek cerēt, ka daļa ražas pieaugs tik un tā. Pirmie ziedēja agrie ķirši. Pamatīgi nosala ziedošā puķe 'lauztā sirds', varbūt tā pēc laika spēs uzziedēt no jauna. Vēl lielāku postu par salnām manā dārzā nodara kurtmji. To ir tik daudz un viņi izcilā visās vietās, siltumnīcu ieskaitot. Izlasīju internetā ieteikumu cīņai ar kurtmjiem izmantot zivju āķus. Esmu tādus salikusi ejās uz visām pusēm, ceru, ka palīdzēs.

MAIRITA, Balvos: Man ir neliels piemājas dārziņš ar vairākām dobēm un dažiem augļu kociņiem. Pārdzīvoju par ziedošajām plūmēm un ķiršiem. Atliek cerēt, ka pilnībā viss nebūs nosalis, lai gan vairākos rītos agrumā redzēju, ka zeme ir pilnīgi balta. Tulpes bija noliekušas līdz pat zemei, taču ir izturīgas – spēja pēc tam piecelties un joprojām skaisti zied.

IVARS, Balvu novadā: Laukos salnas bija pamatīgas un vairākas naktis pēc kārtas. Manā dārzā ziedēja ķirši un plūmes. Viss, kas varēja, ir nosalis, un glābt neko nevarēja. Augļu kokus apsegt nav iespējams. Pēc tam nāca svētīgs lietus, labi augs zāle, bet nosalušo atdzīvināt tas nespēja.

No sirds uz sirdi

Somā turu kastīti ar kaķu barību

Foto - no personīga arhīva

Braukšana ar mašīnu noteikti nav mans vaļasprieks, tāpēc ikdienā pārsvarā pārvietojos kājām. Gribot negribot, uz ielām nākas saskarties ar pamestiem dzīvniekiem. Jau kopš marta somā turu kastīti ar kaķu barību. Tas neaizņem daudz vietas, nav smagi. Daudzi noteikti domās, - bērni, nodokļi, pārtika, degviela... Bet ziniet, to eiro par kaķu barību es tāpat būtu iztērējusi lietās, kas man pat nav nepieciešamas. Taču tas ir gandarījums! Es vienmēr nodomāju, - ja nu tas bija vienīgais, ko šis mincis bija ēdis šodien, un viņam tas bija tik ļoti daudz no sveša cilvēka puses?! Uzskatu, ka pasaulē ir jāvairo labais, un kur tad labāk sākt, ja ne no sevis? Nesen nācu no veikala un ieraudzīju klību, šokolādes brūnu sunīti. Tikko biju nopirkusi vistas stilbiņus vakariņām, - pat nedomājot atdevu divus viņam. Nodomāju, - lai apēd manu daļu, es izdomāšu sev ko citu, jo es to varu, bet šis nelaimes skartais brīnums nē. Man pašai laukos arī ir kaķis! Cēzars – 11 gadus vecs runcis, aristokrātisks pēc izskata un rakstura. Īsts mājas saimnieks, tur vārdam nav vietas. Vēl pazīstu burvīgu britu īsspalvainās šķirnes kaķeni Pogū. Ļoti skaista dāma! Ar prieku vienmēr aizeju pabužināt viņas krāšņo kažoku. Jau kopš septembra smejos, ka man arī Rēzeknē ir draugs – melnbalts runcis, kurš jau sen klaiņo pa manu daudzdzīvokļu nama pagalmu. Ar viņu mums sanācis daudz interesanta – bijušas gan fotosesijas, gan sēdēšana pagalmā rudens siltajās dienās. Vienmēr pieeju pie šī runča – samīļoju un aprunājos. Diezgan bieži viņš mani pat sagaida no skolas, skrienot pretī ar paceltu asti. Tad nu jāgatavo kāds gardums un jāaiznes, jo zinu, ka šis mincis mani gaidīs vai nu kāpņu telpā, vai pie ārdurvīm. Vēl ne reizi neesmu viņu pievilusi, lai arī cik nogurusi nejostos pēc lekcijām un smagajām somām. Protams, skaļā murrāšana ir visjaukākais, kā šis runcis var man pateikties. Tas ir milzīgs gandarījums darīt labu. Ikdienā, kad darbu tik daudz un šķiet, - nespēju neko, nekā nav labāks kā pa ceļam uz skolu samīļot kādu kaķīti, kas mierīgi snauduļo piesaulē. Tad vienmēr atceros – dzīvē nav kur skriet, viss tāpat notiks. Ir jābūt laimīgiem par to, ka varam palīdzēt citiem, nevis jāgaida, kad kāds palīdzēs mums.

ALĪNA FJODOROVA, Latvijas Universitātes P.Stradiņa medicīnas koledžas studente

Suņi ir mani mīļākie cilvēki

Foto - no personīga arhīva

Katru reizi, satiekot mājās savus suniņus vai aizbraucot pie vecvecākiem un spēlējoties ar viņu jauno sunīti Muhtaru, es saprotu, ka ikviens dzīvnieks ir individualitāte. Tāpat kā cilvēkiem ir raksturs, ko veido noteikti apstākļi, tā arī mūsu mīļajiem mājdzīvniekiem ir savs raksturs, kas lielākoties atspoguļo savu saimnieku. Esmu atvērts visam un mīlu visus dzīvniekus, bet vairāk pieskaitu sevi pie suņu mīļotājiem. Suņi mums dod visu, kas tiem ir. Mēs esam to uzmanības, mīlestības, uzticības un likteņa centrs. Tie ir mūsu sargātāji, kuri ir gatavi dzīvot un pastāvēt mums līdzās visu dzīvi, neprasot neko atpakaļ. Suņi ienes dzīvē prieku pat tad, kad to priekšā izliecies par vislielāko klaunu izplatījumā. Tie ne tikai tevi sapratis, bet arī spēlēs šai lomai līdzī. Dzīvnieki ir tie, kas mums atgādina par cilvēcību, ko darba rutīnā un stresa apstākļos nereti piemirstam, un padara mūsu dzīvi skaistāku, jautrāku un labāku.

ELVIS GARAIS, Latvijas Universitātes 2.kursa students

Mēs vienmēr lieliski izskatāmies, jo:

1. Nedzeram.
2. Nesmēķējam.
3. Daudz guļam.
4. Daudz ēdam.
5. Neejam uz darbu.

Labi, ja blakus ir draugs...

Foto - no personīga arhīva

Man šobrīd ir divi suņi, bet līdz šim bijuši vēl visādi mīldzīvnieki – trusis, jūrascūciņas, zivis, kāmiši, papagaiļi (mūsu ģimene ļoti mīl dzīvniekus). Tāpēc varu teikt, ka ir labi, ja blakus ir draugs, kurš nerunā ar vārdiem, bet ar emocijām, darbībām, refleksiem, jo no tā var tik daudz mācīties. Tas prasa pūles, kuras rezultējas vispārējā empātijā pret vidi un dzīvniekiem kā tādiem. Ja katrs cilvēks tagad aizietu uz patversmi un paņemtu uz mājām vienu spalvainu draugu, mīlētu to, rūpētos par to, pretī viņš saņemtu visu to pašu plus vēl spēju izprast. Cilvēks saprastu, ka ir nepieciešamība rīkoties, būt aktīvākam, mūsdienīgākam, saprastu, ko nozīmē dzīvnieku tiesības, veģetārisms, vegānisms, humānisms, eko-dzīvošana utt., kas no tā izriet, ko no tā var gūt, kāpēc tas ir vajadzīgs. Jo tāda veida izpratne ir vajadzīga, ja mājās gaida mājdzīvnieks. Man ar saviem suņiem ir vieglāk nepretoties pārmaiņām, kuras mūsu planētai ir vajadzīgas. Un, ja katrs spētu nepretoties, tad mēs nedzīvotu tik nežēlīgā un haotiskā pasaulē kā šobrīd.

SANIJA ITA KRĒĶE, Latvijas Universitātes 2.kursa studente

Fotomirklis

Par godu Latvijai

Foto - no personīga arhīva

Svinot Latvijas Republikas Neatkarības atjaunošanas dienu, 4.maijā Rīgas iedzīvotājus un pilsētas viesus aicināja apmeklēt vairākus svētku koncertus galvaspilsētā, tostarp pie Brīvības pieminekļa. Kaut arī sākotnēji nebija plānojusi doties uz pasākumu, tomēr, satiekoties ar draudzeni, devāmies nelielā pastaigā. Kā parasti, pie Brīvības pieminekļa izlika kompozīciju "Ziedu Latvija", notika svinīgā ziedu nolikšanas ceremonija, kā arī Latvijas izglītības iestāžu pūtēju orķestru defilē un koncerts. Kopumā atmosfēra bija patīkama, nebija pārāk daudz cilvēku.

DEBORA ŠNITKINA, Banku augstskolas 1.kursa studente

2019.gada dabas simboli

Gada augs - zvagulis

Latvijas Botāniķu biedrība par gada augu šogad nosaukusi zvaguli.

Pagājušā gada augs - madaras - aicinājums bija Latvijas simtgadē katram savu madaru pļavu, kurā plūkt Jāņu zāles un pīt vainagus, tagad Latvijas otrās simtgades sākumā jāķeras pie darba - jāveido un jākopj dabiskās pļavas.

2019.gada augs 'mazais zvagulis' ir vislielākais palīgs šī uzdevuma veikšanā. Zvagulis ir augs ar nelieliem ziedīņiem, pēc kuru noziedēšanas izveidojas plakana sēklu pogajās, kurās nogatavojušās sēklas žvadz no neliela pieskāriena. Tas arī devis šim augam tā nosaukumu. Zvagulis zied visu vasaru no maija līdz septembrim.

Sarūkot dabisko pļavu platībai un daudzveidībai visā Eiropā, kopš 20.gadsimta 70.gadiem zinātnieki pēta, kā atjaunot un izveidot dabiskas pļavas vietās, kur tās uzartas vai pārveidotas sētos zālajos. Iesējot zvaguli, tas barojas ar treknajām graudzālēm un pamazām tās novājina. Tad pļavās var izaugt dažādi krāšņi ziedoši augi, piemēram, raspodīni, saulpurene, gaiļbiksītes. Vai jūs nevēlaties tos redzēt un saglabāt kā Latvijas lauku simbolu?!

Pašlaik zvaguļu sēklas ieņēmušas stabilu vietu dabisko zālāju augu sēklu tirgū kā vienas no biežāk pirktajām pļavu augu sēklām. Latvijā zvaguļa sēklas vēl neražo, lai gan pieprasījums pēc tām ir. Zvaguļa izplatība Latvijā ir samazinājusies, jo sarūk dabisko pļavu un ganību platība. Arvien vairāk pļavu īpašnieku un zemnieku rūpējas par dabas daudzveidības saglabāšanu un vēlas vairot savās pļavās puķu un apputeksnētāju daudzveidību, tādējādi informācija par zvaguļa audzēm ir ļoti nepieciešama.

(No portāla www.dabasdati.lv)

Palielināti medību limiti

Jaunajā medību sezonā atļauj vairāk nomedīt arī staltbriežus

Noslēgusies 2018./2019.gada medību sezona. Arī Austrumlatgales virsmežniecības Balvu mežniecībā notika mednieku sanāksme, kurā analizēja aizvadītās medību sezonas rezultātus un apsprieda jaunus medību limitus. Uz jautājumiem par aizvadīto un nākamo medību sezonu atbild LORIJA POŽŅAKOVA, Austrumlatgales virsmežniecības inženiere medību jautājumos.

Kāda bija aizvadītā medību sezona? Vai viss, kas atļauts, nomedīts?

-2018./2019.gada medību sezonā Austrumlatgales virsmežniecības (AL) teritorijā nomediti 949 aļņi, 194 staltbrieži, 2503 stirnas un 750 mežacūkas. No 2018./2019.gada apstiprinātā pieļaujamā nomedījamo pārnadžu skaita netika nomediti 25% stirnu. Mežacūkas medi dažādi - citviet to vienkārši nav, kopš mūs skāra ĀCM, citviet tās ir, bet mednieki tās saudzē, savukārt citviet tās tiek medītas ļoti intensīvi.

Salīdzinot ar 2017./2018.g. medību sezonu, tad 2018./2019.g. medību sezonā visas pārnadžu sugas ir medītas intensīvāk, jo arī apstiprinātais nomedīšanas apjoms bijis krietni lielāks.

Vai nomedīšanas limiti jaunajai medību sezonai paliek iepriekšējie, vai ir lielāki?

-Jaunajai 2019./2020.gada medību sezonai nomedīšanas limitus apstiprinās maija sākumā. Nomedīšanai virsmežniecības teritorijā plānoti 1009 aļņi, 291 staltbriedis, 5276 stirnas un 1329 mežacūkas. Kā redzams, tad nomedīšanas limiti šai medību sezonai ir vēl lielāki, salīdzinot ar iepriekšējām. Tas ir tāpēc, ka šobrīd Austrumlatgales teritorijā aļņu un stirnu

populācija ir vērtējama kā ļoti stabila. Arī staltbriežu skaits pie mums palielinājies, tie sākuši nodarīt postījumus lauksaimniecībā, līdz ar to šogad tie tiks medīti intensīvāk nekā iepriekš.

Vai mežu īpašnieki joprojām sūdzas par pārnadžu nodarītajiem postījumiem?

-Mežu īpašnieki - gan akciju sabiedrība "Latvijas valsts meži" ("LVM"), gan privātpašnieki - sūdzas par pārnadžu nodarītajiem postījumiem. Tā ir normāla parādība, jo meža postījumu nebūs tikai tad, kad meža pilnībā nebūs dzīvnieku, jo jebkuram dzīvniekam ir jāēd. Tāpēc, lai maksimāli novērstu pārnadžu nodarītos postījumus mežaudzēm, īpašniekiem jāpūljas par to aizsardzību - tam ir paredzēti dažāda veida repelenti. Valsts meža dienests ir ļoti pretimnākošs un medību sezonas laikā izsniedz virslimita atļaujas pārnadžu medišanai, ja tie turpina radīt zaudējumus mežsaimniecībai vai lauksaimniecībai. Arī viens no iemesliem, kāpēc katru gadu tiek palielināts nomedīšanas limits, ir postījumi. Aprīlī virsmežniecībā aizvadītas septiņas limitu apspriedes sapulces kopā ar medību tiesību lietotājiem, un principā visi ir apmierināti ar limitu šai sezonai.

Kāda situācija plēsēju medību jomā?

-Austrumlatgales virsmežniecības teritorijā 2018./2019.gada medību sezonā nomediti 43 vilki un 16 lūši. Kopējais vilku limits Latvijā nomedīts jau februārī, lūšu limits izpildīts netika līdz lūšu medību sezonas beigām, t.i., līdz 31.martam. Šogad bija sniegota ziema, kas bija labvēlīga plēsēju medībām, jo bija ļoti redzamas plēsēju pēdas, līdz ar to tos varēja vieglāk nomedīt. Mednieki izteica vēlākos vilkus medīt vēl, bet diemžēl vilku nomedīšanas limits bija izsmelts. Gaidīsim jauno medību sezonu!

Aicina būt uzmanīgiem ar uguni

Postošie mežu ugunsgrēki,- sadeg gan koki, gan skudriņas

Šogad jau reģistrēti trīs meža ugunsgrēki, visi trīs aprīlī, bet priekšā vasara, par kuru nekas vēl konkrēti nav zināms, vai tā būs lietaina, vai sausa un karsta kā pērn. "Jebkurā gadījumā cilvēkiem mežā ar uguni jābūt uzmanīgiem, jo kopš šī gada 19.apriļa valsti izsludināts ugunsnedrošais periods. Jāatceras, ka arī mazs uguns var kļūt nekontrolējama un ļoti postoša," saka Austrumlatgales virsmežniecības Balvu mežniecības Balvu nodaļas vecākā mežzine GUNA ZAČES-TE.

Izdeg priežu plantācija un bērzu jaunaudze

Šogad pirmais ugunsgrēks Balvu mežniecības teritorijā izcēlās Rugāju novada Rugāju pagasta valsts akciju sabiedrības "Latvijas valsts meži" priežu sēklu plantācijā. Šeit audzē uzpotētās priedes, lai no čiekuriem iegūtu augstvērtīgu priežu sēklu ražu. Priežu sēklu plantācija ierīkota pagājušā gadsimta 70.gados. "Plantācija izskatās kā iekopts ābeļdārzs, - priedes taisnās rindās, katram kokam klāt plāksnīte. Lai gan nav zināms, cik stipri koki cietuši un kā priede uzvedīsies no stresa, vai dos bagātīgu čiekuru un sēklu ražu, vai sāks nikuļot un nokaltīs, katrā ziņā cietušie koki ir liela vērtība. Un koki plantācijā cietuši lielā platībā, aptuveni 4 hektāri," zina stāstīt G.Začeste.

Aptuveni pēc nedēļas rīta pusē mežs aizdegās Kāpessilā, Tilžas pagastā, bet tānī pašā dienā ap pusdienlaiku - Krutovā, Vectilžas pagastā. Kāpessilā mežs izdega nepilna hektāra platībā, bet Vectilžas pagastā vairāk nekā 5 hektāru platībā. Vectilžas pagastā ugunsgrēks izcēlās Orlovas purva malā, bet, pateicoties tam, ka augsne vēl bija pamitras,

uguns neiegāja purvā. Ugunsgrēkā izdega no Eiropas Savienības fondu naudas koptā bērzu jaunaudze, uguns iegāja mežā, kas ir Orlovas purva liegums.

Mežziņi, apsekojot savas meža apgaitas, konstatējuši arī mazākas izdegušas platības, ko iedzīvotāji acimredzot nodzēsuši saviem spēkiem. Katrā gadījumā,- kur ugunsgrēks, tur vainojams cilvēcisks faktors. Uzteicams, ka apkārtnējie iedzīvotāji ir tie, kas zvana glābšanas dienestiem, ja pamana dūmus.

Kuri koki izturīgāki?

Viennozīmīgi, mežu ugunsgrēkos izdeg un sadeg ne tikai koki, bet visi sīkie kukaiņi, skudras, tārpīņi, kas ir zemē, nerunājot par lielākām dzīvajām radībām kā čūskas vai dzīvnieku mazuļi. "Skrejuguns, kas agri pavasari izskrien cauri mežam, nenodara tik lielu postu. Jo nabadzīgāka augsne, jo uguns vairāk aiziet pa virsu. Tikko sākas kūdra, tā uguns iet iekšā dziļumā un nodara lielāku postu,- bojā meža sakņu sistēmu," saka vecākā mežzine.

Viņa stāsta, ka izturīgāka pret uguns postījumiem ir priede. Egļi sakņu sistēma vairāk atrodas virspusē, tādēļ egļi cieš vairāk. Ugunsgrēkā sadeg arī pamežs,- mazās egļītes un citi koki un krūmi. Uguns postījumi atkarīgi arī no tā, cik veca ir koku audze. Jo vecāka, jo tā ir izturīgāka, jaunaudzēs uguns aiziet koku vainagos. Jo vērtīgāks mežs, jo lielāki zaudējumi, nerunājot par dabas ainavu kā tādu.

Apgādāti ar tehniku

Lai laikus reaģētu uz ugunsgrēkiem mežā, ugunsdzēsības novērošanas torņos dežurē darbinieki, kas arī šogad pieņemti darbā. Jau trešo gadu Balvu mežniecības rīcībā atrodas arī jauna ugunsdzēsamā mašīna, kurai,

Pēc meža ugunsgrēka. Priežu sēklu plantācija Rugāju novadā, kur šogad izcēlās pirmais meža ugunsgrēks.

atšķirībā no parastajām valsts ugunsdrošības un glābšanas dienesta automašīnām, ir lielāka caurejamība. Savukārt vecāko mežziņu rīcībā ir vieglās automašīnas, apgādātas ar sūkņiem, ūdens tvertnēm nelielas uguns ierobežošanai. Arī katram mežzinim automašīnā atrodas lāpsta, spainis, ugunsdzēsamais maiss ūdens pievešanai. Valsts meža dienests slēdz arī līgumus ar vietējām pašvaldībām un uzņēmējiem par palīdzības sniegšanu lielākas ugunsnelaimes gadījumā, cik viņi nosūtīs palīgā cilvēku, cik - tehnikas vienību. Pērn

vairāki Valsts meža dienesta Balvu mežniecības darbinieki devās palīgā dzēst lielu meža ugunsgrēku Kurzemē, bet pašu mājās gads pagāja veiksmīgi. Neraugoties, ka arī pērnā vasara bija sausa un karsta, Balvu mežniecībā reģistrēts viens lielāks ugunsgrēks,- arī Kāpessilā pie kapiem, bet otrs neliels Viksnā. Balvu mežniecības Balvu nodaļas vecākā mežzine G.Začeste aicina iedzīvotājus būt uzmanīgiem ar uguni, jo uguns iznīcina ne tikai kokus, bet arī sēņošanas, ogošanas vietas un vietas, kur vienkārši izbraukt dabā un atpūsties.

Lappusi sagatavoja I.Zinkovska

Cīnīsies par galveno balvu Zviedrijā

Rugājietis labāko Eiropas šoferu vidū

Maruta Sprudzāne

Aprīlī Rīgā, 333 sporta trases kompleksā, desmit labākie *Scania Driver Competitions* Latvijas posma finālisti sacentās par iespēju pārstāvēt Latviju Eiropas finālsacensībās. Par uzvarētāju kļuva jauniešs no Rugājiem ar pavisam nelielu šoferēšanas stāžu. Maija nogalē, tieši savā dzimšanas dienā, viņš startēs Eiropas finālā Zviedrijā, sacenšoties ar labākajiem Eiropas līmeņa autovadītājiem un cīnīsies par galveno balvu.

Šis veiksmīnieks ir 22-gadīgs jauniešs ANDRIS JEROME-NOKS, audzis un skolojies Rugājos, bet patlaban dzīvo un strādā Rīgā. Pieteikšanās konkursam Andrim sagādāja neērētu pārsteigumu, jo no 170 pretendentiem, izvēloties desmit labākos, to vidū iekļuva arī viņš. Un pēc tam pirmā vieta Latvijas finālā! Andris sarunā atklāja, ka jūtas patiešām pārsteigts. Viņa auto kravas vadītāja prasme ir tikai nepilni divi mēneši, bet pārējiem konkursantiem tā bijusi jau gadiem krāta pieredze. Andris kā uzvarētājs jūties, jau tikai saņemot iespēju doties uz šāda veida sacīkstēm. Patiesības labad jāatklāj, ka tad viņš strādāja vēl Valsts policijā. Taču prātu urdījis nemiers piepildīt bērnības sapni un strādāt citā jomā, kur ir saskarsme ar tehniku, ar braukšanu. Andris, dzīvojot ģimenē Rugājos, sen bija apguvis dažādas tehniskas prasmes. Sacensības nāca kā īstais pagrieziena punkts. Andris atklāj, ka, braucot uz tām, viņa mērķis bijis pēc tam vieglāk atrast darbu kā autovadītājam, jo firmas tādus jaunus šoferiņus bez pieredzes darbā nemaz tik viegli neņem. Taču darbu viņš atrada jau daudz ātrāk.

Savukārt sacensību rīkotāju mērķis bija noskaidrot labāko Eiropas šoferi. Šādas sacensības rīko bieži un tajās vērtē dažādus aspektus. Konkrēti šoreiz bija jāveic pieci dažādi uzdevumi, piemēram, jāizbrauc čūska atpakaļgaitā un uz

Foto - no personīgā arhīva

Talantīgs jauniešs. Andris tagad strādā uzņēmumā "PATA" un ar savu kokvedēju ceļo pa Latviju, galvenokārt Pierīgu. Puisim patīk, ka nav ilgas prombūtnes no mājām, ik vakaru pēc darba var atgriezties dzīvesvietā.

priekšu, uzdevums, kad uz kravas mašīnas aizmugures uzlika muca ar ūdeni un ar to jāveic speciāls manevrs, cenšoties izliet iespējami mazāk ūdens. Uzdevumi sarežģīti, liekot šoferiem sasprindzināt prātu un uzmanību, lai lielo kravas automašīnu virzītu ar apskaužamu precizitāti. Jāpajautā, kāds tad ir Andra talanta noslēpums, ja lielo kravas auto vada pavisam neilgi? Pats saka, ka ir nokļuvis istajā dzīvesvietā un acīmredzot izbauda Dieva dotu talantu.

Taču sacensības vēl nav beigušās. Maija nogalē, divas dienas, tostarp arī savā dzimšanas dienā, Andris startēs Zviedrijā, lai būtu starp 35 labākajiem Eiropas valstu šoferiem un cīnītos par galveno balvu – 100 tūkstošiem eiro "Scania" kravas automašīnas iegādei. Andris atklāja, ka sen jau sapņo par personīgo kravas automašīnu. Ja šoreiz veiksmē arī neuzsmaidīs, tad kaut kad dzīvē viņš noteikti iegādāsies savu kravas autiņu.

Foto - no personīgā arhīva

Sacensību laikā. Var tikai apbrīnot prasmi vadīt lielo autiņu tā, lai tas paklausīgi pildītu sacensību uzdevumus.

Baltinavas novada domē

Ingrīda Zinkovska

30.apriļa sēdes lēmumi Apstiprina saistošos noteikumus ūdenssaimniecībā

Apstiprināja Baltinavas novada domes 2019.gada 30.apriļa saistošos noteikumus Nr.5 "Ūdenssaimniecības pakalpojumu sniegšanas un lietošanas kārtība Baltinavas novadā".

Atceļ saistošos noteikumus par inženierkomunikāciju aizsardzību

Pieņēma saistošos noteikumus Nr.6 "Par Baltinavas novada domes 2010.gada 17.jūnija saistošo noteikumu Nr.14 "Par inženierkomunikāciju aizsardzības noteikumiem Baltinavas novada pašvaldībā" atcelšanu".

Nēms aizņēmumu ceļu remontam

Nolēma lūgt Pašvaldību aizņēmumu un galvojumu kontroles un pārraudzības padomei atļaut 2019.gadā Baltinavas novada pašvaldībai ņemt ilgtermiņa aizņēmumu 246 442,64 eiro apmērā uz 30 gadiem no Valsts kases ar noteikto gada procentu likmi projekta "Uzņēmējdarbības dažādošanas iespējas un ceļu kvalitātes uzlabošana Baltinavas novadā" īstenošanai. Aizņēmuma pamatsummas atmaksu veiks saskaņā ar kredīta atmaksas grafiku, sākot ar 2020.gadu. Aizņēmuma atmaksu garantēs ar Baltinavas novada pašvaldības pamatbudžetu.

Izdara grozījumus

Izdarīja grozījumus Baltinavas novada domes 2017.gada 20.septembra lēmumā "Par dalību SAM 5.6.2. projektā un finanšu nodrošināšanu", lēmuma 1.punktu papildinot ar nosacījumu, ka, sakarā ar apstākli, ka kopš ceļa būvniecības iepirkuma izsludināšanas 2017.gadā līdz iepirkuma līguma slēgšanai 2019.gadā, ir mainījusies sociālā nodokļa likme, līdz ar to pašvaldības līdzfinansējums palielinās no 50570,04 eiro uz 50662,46 eiro, kopējām projekta attiecināmām izmaksām paliekot nemainīgām.

Apstiprina moto un logo ideju konkursa uzvarētāju

Baltinavas novada dome, atklāti balsojot, ar balsu vairāku- mu atzina par Baltinavas novada moto un logo ideju kon-

kursa labākā moto idejas autoru Intu Krakopu un piešķīra viņai naudas balvu 40 eiro apmērā (ieskaitot visus normatīvajos aktos noteiktos nodokļus). Viņas piedāvātais moto ir: "Mazs novads – lieliem darbiem!"

Par Baltinavas novada moto un logo ideju konkursa labākā logo idejas autoru atzina Intu Krakopu un piešķīra viņai naudas balvu 40 eiro apmērā (ieskaitot visus normatīvajos aktos noteiktos nodokļus).

Piešķir adresi

Piešķīra adresi "Lidāni", Ezerova, Baltinavas novads, LV-4594, privātpersonai piederošajai zemes vienībai un uz tās esošajām ēkām.

Piešķir zvejas tiesības Svētaunes ezerā

Piešķīra privātpersonai, Baltinavas novada iedzīvotājam, nomā rūpnieciskās pašpatēriņa zvejas tiesības Svētaunes ezerā 2019.gadā un iedalīja zvejas limitu 2019.gadam - 30 metrus garu tikla limitu (vienu zvejas murdu ar sētu līdz 30 metriem), nosakot rūpnieciskās pašpatēriņa zvejas tiesību nomas maksu 2019.gadā 9,96 eiro apmērā.

Pieteikumus rūpnieciskās pašpatēriņa zvejas tiesību nomai uz atlikušajām trīs tikla (murda) limita vienībām 30 metru garumā Svētaunes ezerā 2019.gadā izskatīs un zvejas nomas tiesības piešķirs pretendentu pieteikumu iesniegšanas secībā.

Piešķir zvejas tiesības Obeļovas ezerā

Piešķīra privātpersonai, Baltinavas novada iedzīvotājam, nomā rūpnieciskās pašpatēriņa zvejas tiesības Obeļovas ezerā 2019.gadā un iedalīja zvejas limitu (vienu zivju murdu ar sētu līdz 30 metriem), nosakot rūpnieciskās pašpatēriņa zvejas tiesību nomas maksu 2019.gadā 9,96 eiro apmērā.

Pieteikumus rūpnieciskās pašpatēriņa zvejas tiesību nomai uz atlikušajām trīs tikla (murda) limita vienībām 30 metru garumā Obeļovas ezerā 2019.gadā izskatīs un zvejas nomas

Baltinavas novads

tiesības piešķirs pretendentu pieteikumu iesniegšanas secībā.

Apstiprina degvielas limitu

Apstiprināja degvielas patēriņa normu automašīnai "Dacia Logan" - 7 litri dīzeļdegvielas uz simts kilometriem.

Nolēma noslēgt līgumu ar zemnieku saimniecības "Jaunā Odumova" piederošās un Marijas Bukšas valdījumā esošās automašīnas "Dacia Logan" patapinājumu uz vienu gadu ar zemnieku saimniecības "Jaunā Odumova" pilnvaroto personu Mariju Bukšu Baltinavas Mūzikas un mākslas skolas direktores amata pienākumu veikšanas vajadzībām, ar iespēju darbības termiņu nepieciešamības gadījumā pagarināt uz laiku līdz diviem gadiem.

Pagarina zemes nomas līgumu

Pagarināja 2009.gada 26.marta zemes nomas līgumu par zemes gabala nomas termiņu uz 10 gadiem, nomā nododamās zemes platību nosakot seši hektāri, un zemes nomas maksu nosakot ārējo normatīvo aktu noteiktajā apmērā.

Pagarināja 2014.gada 2.aprīlī noslēgto zemes nomas līguma nomu termiņu uz 10 gadiem, zemes nomas maksu nosakot ārējos normatīvajos aktos noteiktajā apmērā.

Atsaka pagarināt zemes nomas līgumu

Atteica pagarināt 2009.gada 30.marta zemes nomas līgumu, sākot ar 2019.gada 17.jūniju.

Atteica SIA "Diķmalas" pagarināt 2014.gada 7.apriļa zemes nomas līgumu un vienpusēji lauza 2014.gada 7.apriļa zemes nomas līgumu ar 2019.gada 17.jūniju.

Precīzē noteikumus par sociālās palīdzības pabalstiem

Izdarīja precizējumus novada domes 2018.gada 29.novembra saistošajos noteikumos Nr.15 "Par sociālās palīdzības pabalstiem Baltinavas novadā".

Ievietos sociālās aprūpes iestādē

Nolēma ievietot privātpersonu Šķilbēnu sociālās aprūpes iestādē. Maksu par sociālās aprūpes pakalpojumu laika periodā no 2019.gada 24.apriļa līdz 30.aprīlim segs pašvaldība. Turpmāko maksu par sociālās aprūpes pakalpojumu Šķilbēnu sociālajā mājā 90% apmērā no savas ikmēneša pensijas, ieskaitot piemaksu pie pensijas, segs privātpersona pati.

Atver biznesu Balvos

Atgriežas tur, kur mazpilsētas miers un māju sajūta

Aizbrauca no Latvijas, lai satiktos Lielbritānijā, nodibinātu ģimeni un atgrieztos. Tāds īsumā ir stāsts par diviem jauniem cilvēkiem – balvenieti DŽESIKU ZIBENI (tagad Sergijenko) un rīdzinieku ANTONU SERGIJENKO, kurus liktenis nejausi saveda kopā svešumā. Pēc teju desmit gadus ilgas prombūtnes viņi pieņēma nopietnu lēmumu – atvērt savu biznesu un sākt jaunu dzīvi Džesikas dzimtajā pilsētā Balvos.

Antons un Džesika viens otru pirmo reizi ieraudzīja pirms septiņiem gadiem kādā no Anglijas pilsētas Piterboro parkiem. Jaunais vīrietis, kurš 19 gadu vecumā pameta Latviju, šajā Lielbritānijas pilsētā dzīvoja jau trešo gadu, savukārt Džesika tikko bija atlidojusi paciemoties pie savas draudzenes. “Satikāties parkā. Es kopā ar draugiem sēdēju uz soliņa, un garām gāja Antons, kurš bija labs paziņa draudzenes puisim Ērikam. Tā, vārds pa vārdam, iepazīnāties, vēlāk satikāties kopīgās ballītēs, bet pēc diviem mēnešiem jau bildināja,” stāsta Džesika. Jaunā sieviete teic, ka pirmajā brīdī pat iedomāties nespēja, ka viņi kādreiz varētu būt pāris, jo pēc rakstura abi šķita diezgan atšķirīgi. “Vēl tik labi viņu nepazīnu, tādēļ nezināju, vai ir pareizs lēmums būt kopā. Turklāt toreiz irēju istabiņu pie kāda pensionēta lietuviešu pāra, kuri taupības dēļ ieviesa dažādus ļoti stingrus noteikumus,” stāsta Džesika. Tai pat laikā Antons laiku lieki nezaudēja - jaunās balvenietes sirdi iekaroja ar ziedu dāvināšanu un nerimstošiem uzmanības apliecinājumiem. Jau divus mēnešus pēc iepazīšanās viņš Džesiku bildināja, bet kāzas abi nosvinēja mazliet vēlāk – 2016.gada vasarā Balvos.

Reizi divos gados krāmēja mantas

Antons atzīst, ka 19 gadu vecumā pieņemt lēmumu aizbraukt no Latvijas nebija grūti, jo virsroku ņēma vēlme apskatīt pasauli un saprast, kā cilvēki dzīvo citur. “Atbraucu uz Angliju, sākumā strādāju dažādus darbus, bet pēdējos sešus gadus biju labā roka kādam uzņēmējam, kurš veidoja savu veikalu tīklu. Strādāju pie viņa, bet tai pat laikā ieguvu vērtīgu pieredzi, kādu neiemācīs nevienā augstskolā. Viena no mana bosa mīļākajām atziņām bija tā, ka ne katrs var būt uzņēmējs, tāpat kā mākslinieks vai žurnālists. Jo ir lietas, kuras nevar iemācīt, un tam es pilnīgi piekritu,” uzskata Antons. Ik pa laikam viņam ienāca prātā doma par atgriešanos Latvijā, bet vienmēr atturējās, - vēl mazliet jāpastrādā, vēl mazliet... Bet laiks gāja, un Antons ar Džesiku jau bija kļuvuši par precētu pāri un vecākiem meitai Elizabetei. “Bet tad, kad tev jau ir ģimene, grūtāk pieņemt lēmumu atgriezties, jo vietā, kur dzīvo, sāk justies kā mājās. Protams, ik pa laikam bija vēlme aizskriet no problēmām un doties atpakaļ. Vismaz reizi divos gados visu mēnesi krāmējām mantas, bet tad attapāmies pie domas, - nu nē, pats no sevis neaizbēgsi. Jā, arī Anglijā ir problēmas, taču tās ir savādākas. Ja tev ir ģimene, tu strādā, nav nekādu problēmu – uz ielas nepaliksi un badā nenomirsi. Turklāt valsts rūpējas ne tikai par saviem cilvēkiem, bet par visiem, kuri maksā nodokļus. Jā, nodokļos atdevām lielu naudu, taču tās nebija žēl, jo redzējām un sapratām, kur viņa aiziet,” teic Antons.

Angļu kultūru pieņemt nespēja

Jo cilvēks paliek vecāks, jo viņam arvien mazāk un mazāk gribas redzēt sev apkārt citus cilvēkus. Arī Džesika un Antons, laikam ejot, saprata, ka vēlas klusumu un mieru. Piterboro, kas pēc Anglijas mērogiem ar saviem 250-280 tūkstošiem iedzīvotāju skaitās diezgan maza pilsēta, miers nebija iespējams, tādēļ jaunā ģimene nolēma pārcelties uz pilsētas nomali. “Kaut arī dzīvojām klusākā vietā, tomēr vēlme atgriezties Latvijā bija abiem. Jo īpaši to izjutām pēc Elizabetes piedzimšanas. Anglijā bērna kopšanas atvaļinājums ir tikai 9 mēneši, bet mums nešķita pareizi šādā vecumā bērnu atdot bērnudārzā. Turklāt mūs neapmierināja arī izglītības sistēma šajā valstī. Zinājām, ka agri vai vēl, bet mājās aizbrauksim. Strādājām abi, taču redzējāmies vien 10 minūtes no rīta un 10 vakarā. Mans darbs bija milzīga uzņēmuma “Amazone” noliktavā, kur vadīju savu departamentu. Pa dienu auklēju meitiņu, pa nakti strādāju. Sākās veselības problēmas, un vienā brīdī vīrs pateica – pietiek,” atminas Džesika. Savukārt Antons tā arī nespēja pieņemt angļu kultūru, kurā par normu tiek uzskatīts, ka 14 gadus vecas meitenes paliek par mammām,

ir pieņemami un saprotami pīpēt zāli, jo neviens to neuzskata par kaut ko īpaši sliktu un kaitīgu, un minoritātei ir vairāk tiesību nekā pārējiem cilvēkiem.

Lai kaut ko iegūtu, kaut kas arī jāzaudē

Jaunais uzņēmējs neslēpj, ka desmit gadu laikā, ko pavadīja Anglijā, viņš neskaitāmas reizes mēģināja atrast savu nišu biznesā. Taču ne vienmēr tas izdevās: “Mēģināju strādāt ar elektroniku, pirkto un pārdevu tālāk, vienu brīdi tirgoju dizaineru pulksteņus, kas izrādījās ejošs bizness. Ko tikai neizdomāju! Bet ne vienmēr manas idejas aizgāja, tādēļ zaudēju ļoti daudz naudas. Taču tai pat laikā ieguvu nenovērtējamu pieredzi un labu atziņu – lai kaut ko iegūtu, kaut kas arī jāzaudē.”

Tad kādā dienā Džesika vīram palūdza izdomāt nodarbošanos, lai viņai nav jāiet uz darbu, bet tā vietā varētu strādāt mājās un veltīt vairāk laika meitiņas audzināšanai. Un Antons izdomāja! Pēc mēnesi ilgām pārdomām viņš nonāca pie secinājuma, ka varētu sākt nodarboties ar kosmētikas tirdzniecību. Viņi nopirka galdu, preces un katru svētdienu devās uz īpašiem tirdziņiem, kuros savu produkciju veiksmīgi arī realizēja. Bet, kad jaunā ģimene stingri nolēma atgriezties Latvijā, viņiem bija skaidrs, ka iesāktais bizness jāpārceļ uz Balviem. Turklāt, kā sprieda jaunais uzņēmējs, sievietes prasti iepērkas impulsīvāk. Antons bija noskaidrojis, ka Balvos vīriešu ir mazāk nekā sieviešu, līdz ar to saprotami, ka jāstrādā uz sieviešu auditoriju. “Viss ir pavisam vienkārši. Ja vīrietim vajag kaut ko konkrētu, viņš iet uz veikalu, paņem, ko vajag, un nopērk, savukārt sievietei izstaigā vēl pāris rindas starp plauktiem ar domu, - ja nu vēl kaut ko interesantu ieraudzīšu! Tā tas arī strādā. Turklāt, izpētot piedāvājumu, sapratu, ka veikala, kurā tirgotu tikai kosmētiku, te nav,” stāsta Antons.

Pirmais iespaids – kulturāls šoks

Ierodoties Latvijā un atbraucot uz Balviem, Džesika un Antons bija kā spārnos. Viņi iegādājās dzīvokli Steķentavā un nevarēja vien sagaidīt brīdi, kad varēs vērt sava senlolotā veikala durvis. Šķita, ka viss notiks ātri un bez aizķeršanās, taču drīz vien jaunajai ģimenei nācās piedzīvot pamatīgu vilšanos. “Ja īsumā jāraksturo to murgu, ko piedzīvoju divu mēnešu garumā, varu teikt, ka tā bija milzīga birokrātija, bezatbildība un nemācēšana strādāt. Piedzīvoju pamatīgu kulturālu šoku, jo pat iedomāties nevarēju, ka kaut kas tāds vispār iespējams,” atklāj Antons. Jebkur, kam jaunais uzņēmējs ķērās klāt, sagādāja milzīgas problēmas. Uzņēmuma reģistrēšana Uzņēmumu reģistrā, formalitāšu kārtošana ar VID, reklāmas materiālu pasūtīšana, veikala telpu iekārtošana – tas viss prasīja tik daudz nervu un pacietības, kam Antons sākotnēji nemaz nebija gatavs. Katru dienu viņam kāds taisnojās un skaidroja, - atvainojiet, pasūtījumu nevaram piegādāt, jo šodien kurjers aizmirs pie mums iebraukt, kases aparātu, kā solīts, nevarēsīm izsūtīt, jo tas neietilpa nevienā no Omnivas nodalījumiem, reklāmas plakātus aizmirsām pielikt pie reklāmas uzlīmēm. Atvainojiet – tas cilvēciskais faktors, mēs aizmirsām! “Pirmais iespaids bija – šausmas. Es tiešām nesaprotu, kā tā vispār var dzīvot un strādāt? Vai tad cilvēkiem pašiem nav patīkami kaut ko labi un atbildīgi izdarīt? Man tāda sajūta, ka visiem ir vienalga, kas, kāpēc un kā notiek. Tajā pašā Anglijā, ja netiksi galā ar kaut ko, parādīs vienreiz, ja vēl pēc tam netiksi galā, pateiks – ‘atā’. Nevienam neinteresē cilvēciskie faktori, atmiņas trūkums vai jebkādi citi attaisnojumi. Pēc diviem mēnešiem apjautu reālo situāciju un sapratu, ka turpmāk strādāšu tā, lai pēc iespējas mazāk sadarbotos ar Latvijas kompānijām, jo zinu, ka tādā gadījumā 100% būs kaut kādas problēmas,” uzskata jaunais uzņēmējs.

Gatavi riskēt un mēģināt

Par spīti daudzu skeptiskajai attieksmei pret jaunās ģimenes centieniem Latgales mazpilsētā atvērt savu biznesu, Antons ir apņēmības pilns pierādīt pretējo, pat neskatoties uz to, ka, viņaprāt, Latvijā, bizness ir slims. “Jebkurai precei te ir milzīgs uzcenojums un pārsvarā valda vienāda attieksme - kad pircējs ienāk veikalā, no viņa jānovelk pēdējās bikses.. ja nu gadījumā atpakaļ vairs neatnāks! Anglijā uzņēmējs precei uzliks 30-50% uzcenojumu, bet pie viņa atnāks simtiem cilvēku. Latvijā uzcenojums būs 200-400%, bet ar domu, ka vismaz viens šo precī nopirks. Bet tas nav pareizi. Pilnīgi viss no 250 veidu

Foto - no personīgā arhīva

Sergijenko ģimene. Tieši Džesikas un Antona meitiņas Elizabetes, kurai šobrīd ir 1,9 gadi, nākšana pasaulē pielika punktu visām šaubām. Bija skaidrs - pienācis laiks atgriezties Latvijā un šeit sākt jaunu dzīvi.

kosmētikas, ko šobrīd var redzēt mūsu veikalā “Skaistuma Republika”, ir lētāks, nekā to varētu iegādāties kādā citā tirdzniecības vietā ar atlaizu karti,” skaidro Antons. Viņam piekrit arī Džesika, kura atzīst, ka vīram piemīt uzņēmēja domāšana. “Pat neskatoties uz to, ka mums jau Anglijā bija biznesa pieredze, sākumā no šīs idejas mēģināja atrunāt visi – gan tie, kuri palika ārzemēs, gan tie, kuri dzīvo šeit. Visi, izņemot manu mammu, kura iedrošināja – brauciet, es jūs atbalstīšu, tā ir jūsu dzīve. Ir jāmēģina un jādara. Viņa priecājās, ka beidzot pieņemām lēmumu atgriezties un Elizabete varēs iet latviešu bērnudārzā un runāt latviski. Savukārt visi pārējie apgalvoja, - nē, jums nekas neizdosies, nemaz nesāciet. Nav jēgas! Latvijā nav pirkstspējas, kur nu vēl tādos Balvos, kur nav cilvēku. Bet man patīk šis mazpilsētas miers, te ir drošības un māju sajūta. Mēs mēģināsim – par spīti visiem!” ir pārliecināta Džesika, kura vairāk kā jebkad tagad sapratusi, ka taisnība vien ir labi zināmajam teicienam: “Labāk kā mājās nav nekur!”

Skaistuma ★ Republika

**Brīvības ielā 58, Balvos
("Citadeles" bankas ēkā)**

**Kosmētikas
veikals**

Lappusi sagatavoja S.Karavoičika

Peldēšana

Balviem pirmā divkārtējā Latvijas čempione

3. un 4. maijā Rīgā, Ķīpsalas peldbaseinā, notika III Latvijas Junioru un jauniešu čempionāts peldēšanā, kurā piedalījās peldētāji no Portugāles, Igaunijas, Lietuvas, Krievijas, kā arī Latvijas peldēšanas klubiem un sporta skolām.

Čempionātā piedalījās arī septiņi Balvu Sporta skolas audzēkņi. Uz augstākā goda pjedestāla jauniešu grupā divas reizes kāpa Jūlija Antonova (attēlā) - 100m (1:26.03) un 200m brasā (3:11.50). Veiksmīgs starts izdevās Ralfam Kristeram Kokorevičam ar iegūto I sporta klasi gan 50m muguras peldējumā (0:31.50), gan 50m un 100m brīvajā stilā (0:27.37), (1:01.29). II sporta klasi nostiprināja Andrejs Vjazapicins 50m un 100m brīvajā stilā (0:28.27), (1:02.24) un 50m brasā (0:37.18). Lai gan Vitālijs Vasiljevs 50m brasā (0:39.15) nepārkāpa III sporta klases sliekšni, tomēr brīvajā stilā 50m viņam ar laiku 0:29.47 tas izdevās, - iegūta II sporta klase. III sporta klasi grūtākajā peldēšanas stilā tauriņstilā ieguva Haralds Ķerģis 50m (0:35.57), viņš arī veica garāko distanci 200m brīvajā stilā (2:55.04). Junioru grupā Egija Logina 50m brīvajā stilā (0:34.96) un tauriņstilā 50m (0:38.93) nostiprināja III sporta klasi, bet Evelīna Krakope 50m un 100m brīvajā stilā (0:31.62), (1:12.36) - II sporta klasi.

Foto - no personīgā arhīva

Volejbols

Sezonu noslēdz veiksmīgi

Noslēgusies kārtējā klasiskā volejbola sezona. Kāda tā ir bijusi mūspuses volejbolistiem, kuri spēlēja Latvijas volejbola spēcīgākajās līgās?

Baiba Bukša, spēlējot Babītes SK komandas sastāvā, Latvijas čempionātā izcīnīja 4. vietu. Visaugstākie panākumi ir Arvilam Keišam, kurš Latvijas visspēcīgāko komandu čempionātā, RTU/Robežsardzes komandas sastāvā izcīnīja sudraba medaļas. Lai arī spēles laiks Arvilam nebija atvēlēts pārāk liels, tomēr debija tāda ranga komandā ir jāvērtē ar plus zīmi. Pie bronzas medaļas šajā pašā līgā tika Zigmārs Keišs, kurš spēlēja Daugavpils Universitātes komandā. VK Biolars/Jelgava komandā spēlēja Arvis Zelčs, un viņa komandai bija jāsamierinās ar 5. vietu Latvijas čempionātā. Nacionālajā volejbola līgā I, kas ir otrā spēcīgākā līga Latvijā, Reinis Zelčs Vecumnieku komandas sastāvā kļuva par šīs līgas čempionu, bet Emīls Elksnītis Ozolnieku komandas sastāvā ierindojās 7. vietā. Gatis Stepanovs Madonas komandas sastāvā Entuazistu līgā, kas ir ceturrtā spēcīgākā līga Latvijā, ticis pie bronzas medaļas. Gatis Augustāns spēlēja šajā pašā līgā Cewood/Jaunlaicene komandā.

27. aprīlī Gulbenē risinājās starptautiskais volejbola turnīrs. Uz šo turnīru Jānis Strapcāns, kurš šoreiz bija pie komandas vadības stūres, šīm sacensībām bija pulcējis vairākumā bijušos volejbola kluba "Balvi" spēlētājus: Mārtiņu Jansonu, Elvi Loginu, Emīlu Elksnīti, Zigmāru Keišu, Arvi Zelču, Kristeru Slišānu, Reini Zelču, kuri šajās sacensībās izcīnīja 3. vietu, zaudējot Viļķenes ko-

Volejbola kluba "Balvi" spēlētāji. Viņi 27. aprīlī Gulbenē, kur notika starptautiskais volejbola turnīrs, izcīnīja 3. vietu.

mandai, kuras sastāvā spēlēja limbažnieki, kas Latvijas čempionātā izcīnīja 4. vietu, kā arī piekāpās mājiniekiem - gulbeniešiem. Redzot šādu komandas sastāvu, neviļus radās jautājums Jānim Strapcānam, vai viņš nevēlas reanimēt volejbola klubu "Balvi"? "Nebūtu slikti, bet tas var notikt pie šāda priekšnosacījuma: jābūt volejbola piramidai, apakšā sporta skolas grupas ar tādu sagatavotības līmeni, lai tas

Latvijā jaunatnes čempionātā ir pirmajā piecniekā, lai klubam būtu no kā *pasmelt* rezerves. Diemžēl uz šodienu mūsu jaunatnes komandu līmenis ir ļoti zems. Šeit vajadzīga daudz nopietnāka treneru pieeja un spēlētāju pašatdeve treniņu procesā. Šāda komandas komplektācija būtu īstermiņa projekts, un tam es neredzu jēgu, jo nākotnē jāskatās ar perspektīvu," uzskata Jānis Strapcāns.

Īsumā

Vectilzā meklē kontrolpunktus

4. maijā pavasarīgos laika apstākļos Vectilzās pagasta apkārtnē aizvadītas trešās veloorientēšanās sacensības "Uz kuru pusi?".

Sacensību uzdevums bija šāds: izmantojot karti, atrast kontrolpunktus dabā un tajos veikt dažādus uzdevumus - salikt vārdu puzzle, noteikt debespuses, atrast topogrāfiskos apzīmējumus atbilstoši dotajām zīmēm un uzrakstīt atbildes. Pēdējā kontrolpunktā vajadzēja uzņemt *selfiju*. Visātrākās šoreiz bija Arnita Jermacāne un Lienīte Babre. Neatpalika arī Agnese Zelča, Andis un Austris Pauliņi. Karšu apzīmējumu atpazīšanā visprecīzākie bija Solvita Arule ar dēlu Markusu un Aurēlija Pauliņa.

Sacensību jaunākā dalībniece - 7 gadus vecā Arvita Lonska no Rugājiem - visu 15km garo distanci veica kopā ar brāli Adrianu. "Laika apstākļi parūpējās par to, lai ikviens dalībnieks finišā atgrieztos sausām kājām un pacilātā garastāvoklī. Sacensību noslēgumā bija pārsteiguma balvas un dārzeņu sautējums visiem pasākuma dalībniekiem," pastāstīja Vectilzās pagasta kultūras pasākumu organizatore Maruta Arule.

Foto - no personīgā arhīva

Uz kuru pusi? Veloorientieristi Solvita un Markuss Aruļi, arī Arnita Jermacāne ceļu krustojumā pārsprīd, uz kuru pusi jādodas, lai atrastu kārtējo kontrolpunktu.

Labo rekordus trīs sacensībās

Svarcēlāji aizvadījuši vairākas atbildīgas sacensības, gūstot nozīmīgas uzvaras.

Aprīļa nogalē Balvos notika Vjačeslava Kirjanova piemiņai veltīts 11. Starptautiskais turnīrs svarcēlšanā, kurā piedalījās sportisti no Igaunijas, Lietuvas, Krievijas un Latvijas. Svara kategorijā 33 kg 1. vietu izcīnīja Raivo Keišs, bet svara kategorijā 41 kg 1. vieta Edijam Keišam. Svara kategorijā 45 kg 3. vieta Ralfam Dambītim. Artūrs Berezovs 2. vietu izcīnīja sv. kat. 89 kg, bet Lauris Logins arī 2. vietu sv. kat. 102 kg.

Uzstādīts Latvijas rekords U-15 vecuma grupā: raušanā - 115 kg, grūšanā - 140 kg, divcīņas summā - 255 kg. Komandu vērtējumā Balvi ieguva 1. vietu, aiz sevis atstājot stiprās Daugavpils (2. vieta) un Lietuvas Telši (3. vieta) komandas.

No 3. līdz 4. maijam Igaunijā, Johvi, aizvadīta SK EDU kausa izcīņa svarcēlšanā. Šeit uzvaru sv. kat. 73kg izcīnīja Dāvis Maks. Sv. kat. 81 kg Raineram Melnstradam - 4. vieta, bet pēc Sinklera punktu tabulas U -17 vecuma grupā - 1. vieta. Artūrs Berezovs sv. kat. 89 kg ierindojās 3. vietā.

No 3. līdz 5. maijam Ludzā notika Latvijas čempionāts svarcēlšanā jauniešiem U-15 vecuma grupā. Šajās sacensībās 1. vietu izcīnīja Alekss Blonskis (sv. kat. 73kg) un Lauris Logins (sv. kat. +81 kg). 2. vietu ieguva Raivo Keišs (sv. kat. 35 kg) un Edijs Keišs (sv. kat. 40kg), bet 3. vietā ierindojās Ralfs Dambītis (sv. kat. 45kg) un Daniels Būda (sv. kat. 40 kg). Uzstādīti trīs jauni Latvijas rekordi: raušanā - 116 kg, grūšanā - 141 kg, divcīņas summā - 257 kg. Pēc Sinklera punktu tabulas absolūti labākais rezultāts U-15 vecuma grupā un izcīnīts kauss.

Jaunākie žurnālu numuri

Ilustrētā Pasaules Vēsture

☞ Pētnieki uziet fotogrāfijas par noslēpumainu lidmašīnas avāriju. Kāda Latvijas ģimenei piederošā fotogrāfiju albumā glabājas unikālas vēstures liecības par Latvijas un Vācijas aviācijas vēsturi Otrā pasaules kara sākumā, tostarp – par noslēpumainu vācu jūras aviācijas lidmašīnas avāriju Liepājā 1939.gada novembrī.

☞ Pirmais latviešu ārsts laukos, pirmais ķirurgs, pirmā ārste sievietē. Latvijas medicīnas celmlauži. "Pēc sirds darbības uzlabošanās izlietoju Rēna panēmieni: kreiso roku pabāzīs zem sirds, pacēlu to uz augšu... Tagad ieraudzījām asinis šļacamiēs (...)" – tā par vienu no savām pirmajām sirds operācijām raksta Latvijas modernās ķirurģijas celmlauzis Pāvils Mucenieks 1924.gadā.

☞ Aizsāk reaktīvās aviācijas laikmetu. Otrā pasaules kara laikā vācieši uzbūvē pasaulē pirmo reaktīvo lidmašīnu iznīcinātāju, uz kuru nacisti liek lielas cerības. Pirmo reizi "Messerschmitt Me 262" izmēģinājumos paceļas gaisā 1942.gadā, bet pie pirmajiem sērijveidā ražotajiem lidaparātiem "Luftwaffe" tiek vien 1944. gada februārī. Kamēr vācu lidotāji apgūst prasmi pilotēt zibensātro iznīcinātāju, karš jau tuvojas beigām.

☞ Gulāmi pārņem varu kalifātā. Lai izveidotu kalifam uzticīgu karaspēku, Abāsīdu dinastijas valdnieki ap 815. gadu sāk pirkt karavīrus vergus savas milzīgās valsts austrumu robežjoslās. Drīz no izveicīgajiem tjurku karotājiem top spēcīga armija.

☞ Pilsētas nakts modrās acis. Kad viduslaikos pār pilsētām nolaižas tumsa, naktssargs ņem lukturi un helebardu un iziet ielās. Viņa darbs ir uzraudzīt, lai no zagļiem drošībā ir pilsētnieku manta, lai strīdnieki neceļ traci un namus neposta uguns.

☞ Franču gani uz koka kājām. Lai tiktu galā ar ganāmpulkiem mitrajās Landas reģiona virsājos, atjautīgie gani sāk pārvietoties uz koka kājām aptuveni metru virs zemes. Šo prasmi drīz apgūst vecs un jauns, tā noder pastniekiem un tirgotājiem.

☞ Spēkratu bērniņa: trakulīgi bīstama. Kad 19. gadsimtā izgudrotāji sapņo par transportlīdzekli, kas pats kustētos uz priekšu, viņi pat iedomāties nevar haosu, kas valdīs uz ceļiem pāris desmitgades vēlāk. Starp gājējiem, zirgu pajūgiem un skraidelējošiem bērniem braukā spēkrati, kurus šoferi ne vienmēr spēj un māk savaldīt. Tie reti respektē gājējus, savukārt gājēji nedomā, ka viņiem būtu jāsarūpās no automašīnas.

☞ Seno laiku "Titānika" noslēpumi. Uz kuriem devās šis varenais burinieks? Kam piederēja ekskluzīvās mēbeles, dārgie trauki un tonnām smagās marmora skulptūras? Kopš grieķu sūkļu zvejnieki pirms teju 120 gadiem pie Antikītras salas krastiem uzgāja antīkā laikmeta vraku, pētnieki nebeidz lauzīt galvu par iespaidīgo seno burukuģi un tā noslēpumaino kravu.

☞ Septiņi gadi kastē. Kad 20 gadu vecā stopotāja Kolīna Stena iesēžas kāda jauna pāra automašīnā, viņa nenojauš neko nelāgu. Kā lai meitene varētu zināt, ka vīrietis meklē sev seksa verdzeni un viņa sieva šo ideju atbalsta?! Kolīnas dzīve pārvēršas par murgu.

☞ Izlaušanās karalis. Viņš simulē slimību, izlec no vilciena un rok tuneļus. Āfrikā sagūstītais skotu karavīrs Alesters Krams dara visu iespējamo, lai izkļūtu no ieslodzījuma. Diemžēl krišana gūstā viņam padodas tikpat labi kā bēgšana: tikai 21. reizē gūsteknim beidzot izdodas tikt brīvībā.

Ilustrētā Junioriem

☞ Suns ienāk ģimenē – kā sadraudzēties, trenēt un audzināt.

☞ Fotostāstā izpēti garākos ceļus pasaulē.

☞ Karsts! Atklājam velosezonu!

☞ Traucies ielās ar elektroskūteri!

☞ Miegā un sapņi palīdz mācīties.

☞ Gada putns mežirbe.

☞ Skrien un sacenties maratonā.

☞ Satraucies mazāk – ņem talkā viedieņi.

☞ Zem lupas lāču mamma Velga Vītola.

☞ Darini savu galda futbolu.

☞ Drosmīgie musketieri.

☞ Pa pēdām Indianam Džonsam Jordānijā.

☞ Spēju kāršu stāsts.

Prātnieks 5. kārtā

Atbildes uz konkursa jautājumiem gaidīsim līdz nākamā mēneša pirmajam datumam Balvu Centrālās bibliotēkas bērnu un jauniešu lasītavā vai elektroniski uz e-pastu: evita@balvurcb.lv

Horizontāli

1.16.—17. gadsimtā tā bijusi Kurzemes un Zemgales hercoga rezidences pilsēta, kurā uzturējies viņa galms.

4.Sena apdzīvota vieta, ko līdz 1917.gadam sauca Luserorta jeb Lisere.

6.Viena no labākajām dējējvīstus šķirnēm.

9.Armēņu izcelsmes kino un teātra zvaigzne.

11.Labdabīgs ādas un gļotādas veidojums.

12.Viena no Latvijas kultūras kanonā iekļautajām grāmatām.

14.Zivju suga.

18.Latīniskais nosaukums ir 'Rheum'.

19.Bailes no visa jaunā.

20.Angļu dzejnieks un dramaturgs, uzrakstījis 38 lugas, 154 sonetus un vēl citus dzejas darbus.

Vertikāli

2.Kurš izgudroja dzērienu koka-kola?

3.Krievijas teātra un kino aktieris, kurš 27.oktobrī atzīmēs 75 gadu jubileju.

5.Aprīlī iznācis sprais latviešu autorei kriminālromāns.

7.Latviešu aktieris.

8.Latviešu nacionālais augs.

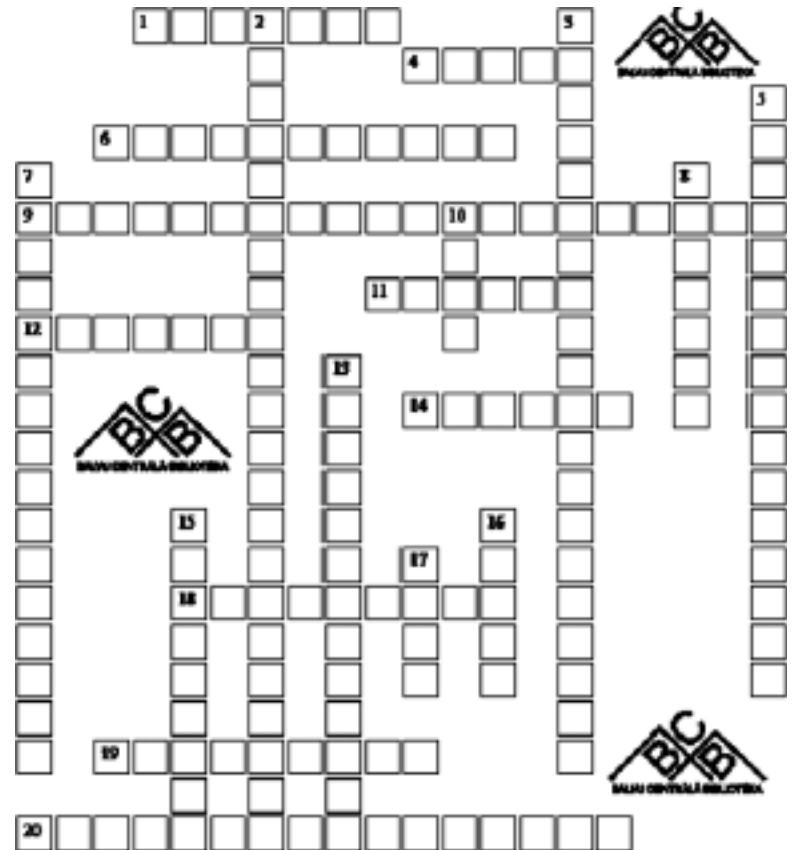
10.Ābeļu šķirne.

13.Daudzgadīgs rožu dzimtai piederošs ārstniecības augs.

15.Pilsēta Spānijas ziemeļaustrumos Vidusjūras krastā.

16.Senskandināvu mitoloģijā augstākais dievs.

17.Vācu rakstnieces Neles Noihausas detektīvromāns.

4.kārtas atbildes

Vertikāli: 1.Frederiks IX. 2.Gordons Džeimss Remzijs. 3.Marlēna Dītriha. 5.Alberts Einšteins. 6.Kārlis Jēkabsons. 8.Kaitbords. 10.Lūcija Garūta. 11.Spānija. 14.Ērces.

Horizontāli: 4.Karabairas zirgi. 7.Balvu Centrālajā bibliotēkā. 9.Hiropakse. 12.Suiti. 13.Jānis Klīdzējs. 15.Antropoloģija. 16.Tirpas. 17.Mēness. 18.Jūrascūciņas. 19.Kafija. 20."Slidošās kāpnes".

Pareizas atbildes iesūtījuši: I.Homko, A.Jugane, A.Mičule, I.Svilāne, Z.Pulča, D.Zelča, O.Zelča, L.Mežale, V.Ločmele, E.Ločmele, J.Zālītis, J.Pošeika.

Balvu no apgāda Zvaigzne ABC saņem ANTRA JUGANE no Vectilžas. Pēc balvas griezties Balvu Centrālās bibliotēkas 2.stāvā, informācijas pakalpojumu punktā.

Foto konkurss

Katra mēneša labākās fotogrāfijas autors saņems balvu. Fotogrāfijas var iesūtīt pa pastu – Balvi, Teātra ielā 8, LV-4501, vai elektroniski – vaduguns@apollo.lv. Pie foto obligāti norādāms vārds, uzvārds (vēlams - tālrunis).

Irbenes radioteleskops. Iesūtīja Andrejs Bužs no Balviem.

Draudzenītes. Iesūtīja Genovefa Klimoviča no Semenovās.

Lappusi sagatavoja E.Gabranovs

Apbalvojums

No inspektora līdz Viestura ordeņa virsniecei

Latvijas Republikas Neatkarības atjaunošanas gadadienas priekšvakarā 3.maijā Valsts prezidents Raimonds Vējonis svinīgā ceremonijā Rīgas pili pasniedza augstākos Latvijas valsts apbalvojumus. Godināto vidū bija arī Valsts Robežsardzes Viļakas pārvaldes Pededzes robežapsardzības nodaļas priekšniece, pulkvežleitnante JEĻENA ZITĀNE, kurai piešķīra 4.šķiras Viestura ordeni par nopelniem un ieguldījumu valsts drošības stiprināšanā un valsts robežas apsargāšanā.

Par izcilu darbu profesijā, mūža ieguldījumu un panākumiem bagātu darbību Rīgas pili svinīgā ceremonijā pasniedza 93 augstākos valsts apbalvojumus. No tiem ar Triju Zvaigžņu ordeni apbalvotas 40 personas, ar Viestura ordeni – 14 personas un ar Atzinības krustu – 39 personas. Ar augstajiem apbalvojumiem novērtēto vidū bija arī VR Viļakas pārvaldes Pededzes robežapsardzības nodaļas priekšniece, pulkvežleitnante Jeļena Zitāne, kura svinīgajā pasākumā kļuva ar 4. šķiras Viestura ordeņa virsniecei.

Uzrunājot klātesošos, Valsts prezidents uzsvēra, ka godina cilvēkus, kuri ir veicinājuši mūsu valsts un tautas brīvību. Cilvēkus, kuri ir mūsu tautas spēka nesēji un tās likteņa veidotāji. Šie apbalvojumi ir augstākais valsts cieņas apliecinājums viņu paveiktajam Latvijā un Latvijai. Valsts prezidents atgādināja, ka visus apbalvotos vieno izcila Tēvijas mīlestība un pašaieliedzīgs darbs Latvijas labā.

Kā veidojies Jūsu karjera Valsts robežsardzē?

-Esmu dzimusi un uzaugusi Alūksnē, pabeigusi Alūksnes 2. vidusskolu un Gomeļas Kooperatīvo institūtu Baltkrievijā, kur ieguvu ekonomistes izglītību. Šajā profesijā nostrādāju līdz pat 90.gadu sākumam, kad ekonomiskās krīzes un darbavietu samazināšanas rezultātā paliku bez darba. Robežsardzē nokļuvi pavisam nejauši - vienkārši vajadzēja kaut kur strādāt. 1997.gadā pieteicos un sāku strādāt toreizējās Valsts robežsardzes Valmieras pārvaldes (tagad tā vairs nepastāv) Veclaicenes robežkontroles punktā. Sāku kā inspektore Latvijas – Igaunijas robežas kontrolpunktā, veicu personu un transportlīdzekļu robežpārbaudi. Vēlāk, kļūstot par vecāko inspektori, pienākumi mazliet mainījās, jo vajadzēja organizēt maiņas darbu un nodarboties ar administratīvo lietvedību. Kad 2005.gadā manu tiešu priekšnieku pārcēla uz citu pārvaldi, viņš mani pasauca līdzī, piedāvājot strādāt par savu vietnieci. Tā nonācu Pededzes robežapsardzības nodaļā. Darbs kļuva vienlaikus interesantāks un sarežģītāks, jo Pededzes robežapsardzības nodaļa ir viena no robežkontroles struktūrvienībām, kas ietver gan robežuzraudzības, gan robežpārbaudes jomu. 2009.gadā tiku nozīmēta par šīs nodaļas priekšnieci un strādāju šajā amatā joprojām.

Kad sāka izpausties Jūsu organizatoriskais talants?

-Tas nāca ar pieredzi, lai gan bērībā vienmēr esmu bijusi diezgan aktīva, enerģiska un jau skolas laikā piedalījies dažādu pasākumu organizēšanā. Var teikt - biju sabiedriski aktīva, kaut gan joprojām uzskatu, ka man nav izcilu dotību kolektīva vadīšanā, bet nemitīgi pie tā strādāju, pilnveidoju sevi un cenšos visu darīt pēc labākas sirdsapziņas.

Cik grūti vai viegli būt sievietei vadošā amatā spēka struktūrā, kur pārsvarā strādā vīrieši?

-Jebkurš darbs ir saistīts ar kaut kādām grūtībām. Mana pieredze liecina, ka ar vīriešiem ir vieglāk strādāt nekā ar sievietēm. Viņi labāk izprot dienesta būtību, viņiem piemīt tehniskā domāšana, kas bieži palīdz risināt ar robežuzraudzību saistītus jautājumus. Sievietes ir pārāk sievišķīgas šādam darbam. Nekad nesapratīšu, kāpēc šo darbu izvēlas jaunas meitenes. Robežsarga pienākumi neaprobežojas tikai ar darbu kabinetā vai transportlīdzekļu pārbaudi robežšķērsošanas vietās. Gan lietū, sniegā un vējā, gan karstā saulē ir jāveic pienākumus zaļās robežas uzraudzībai. Tas nav viegli. Ir jābūt iekšējam aicinājumam, lai to darītu.

Vai kolēģi viegli pakļaujas sievietei – vadītājai?

-Man ir ļoti paveicies ar kolektīvu - cilvēkiem, ar kuriem kopā strādāju. Protams, bijuši visādi gadījumi, jo ir arī tādi, ar kuriem grūti sastrādāties. Taču pārsvarā man vienmēr bija un ir labi darbabiedri, kuri vienmēr ir mani atbalstījuši un ar kuriem ir viegli un patīkami strādāt.

Kādi ir Jūsu kā nodaļas priekšnieces ikdienas pienākumi?

-Organizēt, vadīt un kontrolēt robežapsardzības nodaļas

Saņem Viestura ordeni. Viesošanos Rīgas pili un tikšanos ar Valsts prezidentu Jeļena uzskata par lielu pagodinājumu un ir apņēmusies godam nest 4.šķiras Viestura ordeņa virsnieces nosaukumu.

no robežšķērsošanas vietas darbu. Organizēt un veikt robežapsardzības nodaļas amatpersonu apmācības. Sadarbība ar robežuzraudzības nodaļas atbildības rajonā esošajām pašvaldību amatpersonām un pierobežas joslas iedzīvotājiem. Sadarbība ar Igaunijas Republikas policijas un robežsardzes amatpersonām, kā arī ar Krievijas Federācijas robežsargiem.

Kāda bija sajūta, saņemot tik augstu apbalvojumu?

-Protams, bija liels gods un prieks saņemt šādu ordeni. Esmu ļoti pateicīga savam kolektīvam, jo bez viņu darba un atbalsta mūsu nodaļa nekad nevarētu sasniegt tādus rezultātus un es nevarētu saņemt šo apbalvojumu. Paldies arī priekšniekiem, kuri novērtēja un izvirzīja mani tā saņemšanai. Protams, tas uzliek arī zināmu atbildību, jo jāstrādā vēl labāk, godam jānes šis nosaukums arī turpmāk.

Droši vien šis nav vienīgais apbalvojums robežsardzē nostrādātajos gados...

-Esmu saņēmusi Robežsardzes krūšu nozīmi, III pakāpes robežsargu nopelnu zīmi "Par izcilību dienestā", krūšu zīmi "Par ieguldījumu Schengen acquis ieviešanā"; II pakāpes robežsargu nopelnu zīmi "Par izcilību dienestā" un Iekšlietu ministrijas Bronzas goda zīmi.

Kā ģimene uztvēra ziņu par Viestura ordeņa piešķiršanu?

-Vīrs un dēls ļoti priecājās un lepojas. Vīrs kopā ar mani piedalījās ordeņa pasniegšanas ceremonijā. Abi ar dēlu viņi arī ir Iekšlietu ministrijas iestāžu amatpersonas, tādēļ priecājās par maniem sasniegumiem un atbalsta mani.

Kā izdodas apvienot atbildīgo darbu uz robežas un mājas dzīvi?

-Domāju, ka veiksmīgi, jo dēls un vīrs strādā līdzīgus darbus. Viņi saprot, ka darbā mēdz būt dažādi sarežģījumi gan viņiem, gan man. Vienmēr viens otru esam atbalstījuši un nekad nepārmētam, ja dažreiz darba dēļ jāupurē ģimenes intereses.

Ko labprāt darāt brīvajā laikā?

-Atvaļinājumu laikā kopā ar ģimeni ceļojam uz dažādām valstīm. Visi kopā daudz laika pavadām savā mazdārziņā.

Ja nestrādātu robežsardzē, kuru profesiju izvēlētos?

-Droši vien būtu grāmatvede vai ekonomiste. Pēc būtības man piemīt matemātiskā domāšana, patīk strādāt ar cipariem.

Vai ir kāds mērķis, ko savā karjerā vēl vēlētos sasniegt?

-Par karjeru vairs īsti nedomāju. Ģenerāļa pakāpi diez vai vairs iegūšu, jo esmu vecumā, kad līdz izdienas pensijai atlicis mazāk par gadu. Taču domāju par iespēju pagarināt dienesta laiku.

Agrāk vai vēlāk pienāks brīdis, kad dienests būs jāpamet. Kādi ir tālākas nākotnes plāni?

-Vēl nav nekādu plānu, bet jāsāk domāt. Varbūt jāatjauno zināšanas savā iepriekšējā - ekonomista - profesijā, jo, 22 gadus pavadījusi dienestā, esmu zaudējusi iemaņas. Taču, ja smadzenes ir istajā vietā, nekas nav neiespējams.

Informē ugunsdzēsēji

Deg koka platforma

29.aprīlī Viļakas novada Žīguru pagastā aizdegās pārkraušanas krāna platforma 35 m² platībā. Ugunsne-laimes iemesls – ugunsdrošības noteikumu pārkāpums.

No ugunscura aizdegas kūla

1.maija pusdienlaikā ugunsdzēsēji saņēma izsaukumu uz Viļakas novada Vecumu pagasta Borisovas ciemu, kur no ugunscura, kas bija atstāts bez uzraudzības, aizdegās kūla 40 tūkstošu kvadrātmetru platībā.

9.maijā Viļakas novada Šķilbēnu pagasta Sviļovā dega kūla 7 000 m² platībā. Aizdegšanās izraisīja sauso zaru kaudzes dedzināšana.

Deg mikroautobuss

9.maijā Balvu novada Kubulu pagastā līdzās ēkai aizdegās mikroautobuss. Ugunsdzēsējiem ierodoties notikuma vietā, autobusa vadītājs ugunsgrēku bija novērsis paša spēkiem. Ugunsgrēkā cilvēki nav cietuši.

Uzlauž dzīvokļa durvis

6.maijā VUGD Balvu daļas ugunsdzēsēji glābēji saņēma izsaukumu par nepieciešamību uzlauzt daudzdzīvokļu mājas dzīvokļa durvis Balvos. To izdarījuši, glābēji konstatēja, ka dzīvokli neviena nav.

Novāc uz ceļa nokritušu koku

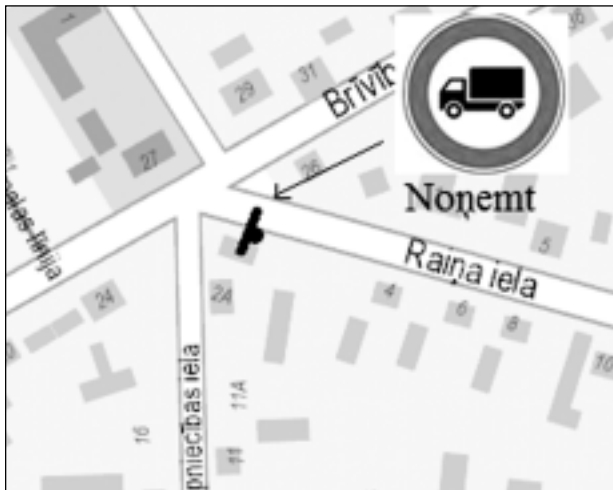
8.maijā Baltinavas novada Baltinavā uz ceļa braucmās daļas bija nogāzies koks, kuru ugunsdzēsēji glābēji sazāģēja un nonesa ceļa malā.

Balvu novada domē

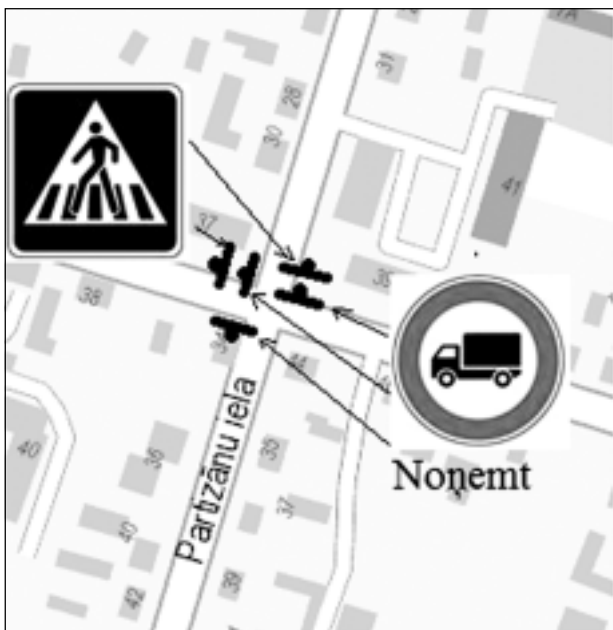
25.apriļa sēdes lēmumi

Lemj par aizlieguma ceļa zīmju izvietojumu

Atļāva noņemt septiņas aizlieguma ceļa zīmes Nr.306 "Kravas automobiļiem braukt aizliegts" un atļāva uzstādīt četras aizlieguma ceļa zīmes Nr.306 "Kravas automobiļiem braukt aizliegts" saskaņā ar satiksmes organizācijas shēmām:

Raiņa un Brīvības ielu krustojumā, Balvos

Partizānu un Raiņa ielu krustojumā, Balvos

Tautas un Bērziņpils ielu krustojumā, Balvos

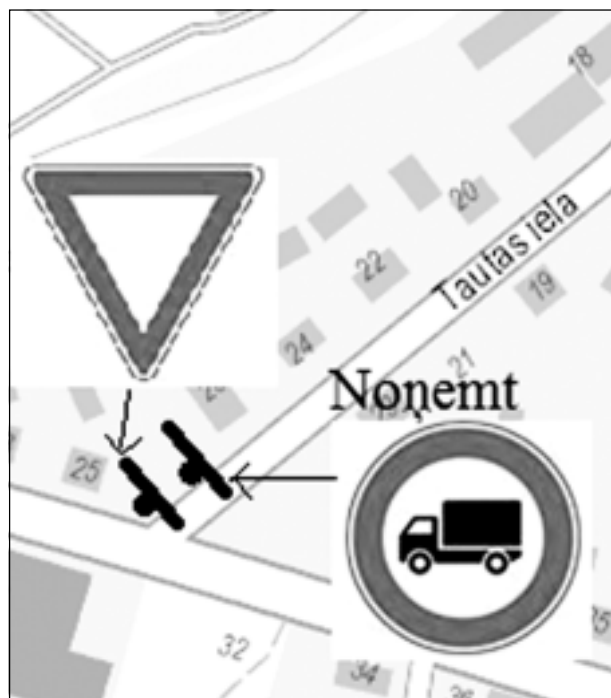
Raiņa un Bērziņpils ielu krustojumā, Balvos

Pilsuņu un Brīvības ielu krustojumā, Balvos

Tautas un Bērziņpils ielu krustojumā, Balvos

Tautas un Raiņa ielu krustojumā, Balvos

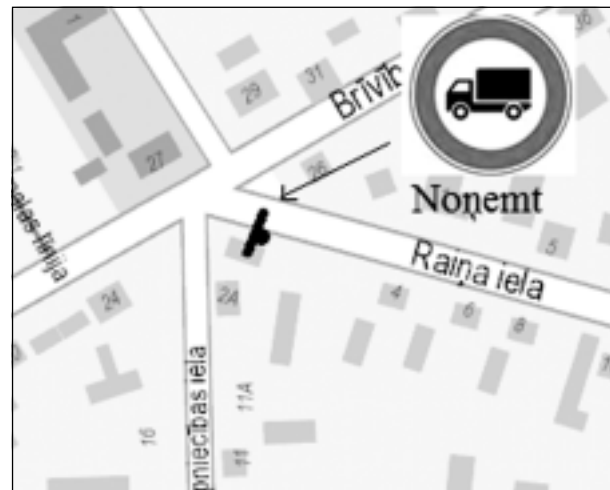
Pilsuņu un Raiņa ielu krustojumā, Balvos

Teātra un Bērziņpils ielu krustojumā, Balvos

Tirgus un Brīvības ielu krustojumā, Balvos

Raiņa un Brīvības ielu krustojumā, Balvos

Pilsuņu un Raiņa ielu krustojumā, Balvos

Lappusi sagatavoja E.Gabranovs

Kapusvētki

ROMAS KATOĻU DRAUDZĒS Balvu un Sprogu katoļu draudžu kapsētās

Miezāju – 8.jūnijā plkst. 15.00, Čāgu – 8.jūnijā plkst. 16.00, Tutinavas – 22.jūnijā plkst. 15.00, Derdziņu – 22.jūnijā plkst. 16.30, Dampadruvas – 23.jūnijā plkst.15.00, Kačupes – 23.jūnijā plkst. 16.00, Lācupes – 30.jūnijā plkst. 16.00, Začu – 6.jūlijā plkst. 12.00, Balvu Rožu – 6.jūlijā plkst. 15.00, Mežarijas – 13.jūlijā plkst. 15.00, Priedaines – 13.jūlijā plkst. 16.30, Pilskalna – 20.jūlijā plkst. 15.00, Naudaskalna – 20.jūlijā plkst. 16.00, Salmaņu – 27.jūlijā plkst. 15.00, Dūrupes – 27.jūlijā plkst. 16.00, Pansionāta – 3.augustā plkst. 15.00, Silaciema-Kurnas – 3.augustā plkst. 16.00, Pērkonu – 10.augustā plkst. 15.00, Eglukalna – 10.augustā plkst. 16.00, Sebežu – 11.augustā plkst. 14.00, Romūkstū – 11.augustā plkst. 15.00.

Bērzu, Augustovas, Krišjāņu un Rugāju katoļu draudžu kapsētās

1.jūnijā plkst. 12.00 Golvoru kapos, plkst. 13.30 Līdumnieku kapos, plkst. 15.30 Stāmeru kapos; 8.jūnijā plkst. 11.30 Vilkavas kapos, plkst. 15.00 Saksmāles kapos; 15.jūnijā plkst. 11.30 Kraukļevas kapos, plkst. 12.30 Auškas kapos, plkst. 14.00 Sudarbes kapos; 22.jūnijā plkst. 12.00 Čušļu kapos, plkst. 14.00 Vārnienes kapos, plkst. 15.30 Cepurnieku kapos; 29.jūnijā plkst. 12.00 Dubļukalna kapos, plkst. 14.00 Silenieku kapos, plkst. 16.00 Dekšņu kapos; 6.jūlijā plkst. 13.00 Bērzu kapos, plkst. 15.00 Mastarīgas kapos; 13.jūlijā plkst. 13.30 Kaupiņu kapos, plkst. 15.00 Ķeiseļovas kapos; 20.jūlijā plkst. 12.00 Cūkusalas kapos, plkst. 16.30 Lieparu kapos; 27.jūlijā plkst. 12.00 Slavītu kapos, plkst. 14.00 Putrānu kapos, plkst. 14.00 Reibānu kapos; 17.augustā plkst. 11.30 Upatnieku kapos, plkst. 13.00 Grūziņu kapos, plkst. 14.00 Bolupes kapos.

Tilžas draudžu kapsētās

2.jūnijā plkst. 16.30 Kāpessila kapos; 9.jūnijā plkst. 16.30 Ūdrenes kapos; 16.jūnijā plkst. 16.30 Rangaču kapos; 14.jūlijā plkst. 16.30 Lutanānu kapos; 21.jūlijā plkst. 16.30 Runcenes kapos; 28.jūlijā plkst. 16.30 Tilžas kapos; 4.augustā plkst. 16.30 Purviņu kapos.

Baltinavas un Šķilbēnu draudžu kapsētās

18.maijā plkst. 13.00 Čilipīnes kapos; 25.maijā plkst. 13.00 Gubas kapos un plkst. 15.00 Dansku kapos; 1.jūnijā plkst. 13.00 Gusakovas kapos un plkst. 15.00 Merkuzīnes kapos; 8.jūnijā plkst. 13.00 Ostraleiduma kapos un plkst. 15.00 Bēliņu kapos; 15.jūnijā plkst. 13.00 Dagunovas kapos un plkst. 15.00 Breksenes kapos; 22.jūnijā plkst. 13.00 Loginu kapos un plkst. 15.00 Slobodas kapos; 29.jūnijā plkst. 13.00 Buku-Zelču kapos un plkst. 15.00 Vilkovas kapos; 6.jūlijā plkst. 12.00 Ančepovas kapos un plkst. 15.00 Plieševas kapos; 13.jūlijā plkst. 13.00 Kozlovas kapos un plkst. 15.00 Pleševas kapos; 20.jūlijā plkst. 13.00 Bakarevas kapos un plkst. 15.00 Ploskīnes kapos; 27.jūlijā plkst. 13.00 Lotušu kapos un plkst. 15.00 Dukuļevas kapos; 3.augustā plkst. 13.00 Svičēvas kapos un plkst. 15.00 Augstasila kapos.

Tiekamies "Dimantu kauss" superkrosā

Superkrosa elementi un jauni tamplini trasē

Ši gada 19.maijā motorparkā "Dimanti", Gulbenes pusē, tiks izcīnīts jau sestais "Dimantu kauss" superkrosā, kas šogad Stāmerienā būs vēl aizraujošāks.

Ātrākie un spēcīgākie vīri sacentīsies lielajās MXB, MXA un MX SUPER klasēs. Dalību sacensībās apstiprinājuši starptautiski pazīstami sportisti no Latvijas, Igaunijas un Lietuvas. Atsevišķās MX65 un MX85 klasēs sacentīsies jaunie censoņi. Arī šogad sportisti Mini MX klasē cīnīsies par Gulbenes novada pašvaldības ceļojošo kausu.

Arī šogad skatītājus priecēs šovs "Zelta mopēds". Jāatzīmē, ka "Zelta mopēds" labākie trīs braucēji gan sporta, gan standarta klasē saņems sponsoru sarūpētas balvas. Organizatori parūpējušies, lai šogad sacensības gan sportistiem, gan skatītājiem būtu vēl interesantākas un baudāmākas. Trasē ierīkoti jauni superkrosa elementi un tamplini. Tā aprīkota ar jaunu laistīšanas sistēmu.

Gan skatītāji, gan dalībnieki, iegādājoties ieejas biļeti, piedalās loterijā. Uz tikšanos trasē 19.maijā!

SABĪNE RUBENE, motorparks "Dimanti" preses sekretāre

Konkurss

Meža īpašnieki aicināti pieteikties konkursam

"Sakoptākais mežs 2019"

Lai veicinātu ilgtspējīgu meža apsaimniekošanu un pateiktu paldies labas mežsaimniecības prakses uzturētājiem Latvijā, sāka pieteikšanās Latvijas Meža īpašnieku biedrības (LMĪB) rīkotajam konkursam "Sakoptākais mežs 2019", kas šogad notiks jau trešo gadu. Pieteikumu konkursam ikviens interesents var iesniegt līdz 28. jūnijam.

Sakoptākā meža saimniekam nu jau tradicionāli tiks pasniegta prestižā meža nozares gada balva "Zelta čiekurs" nominācijā "Par ilgtspējīgu saimniekošanu". "Mēs esam pārliecināti, ka šis konkurss nepieciešams, lai apzinātu Latvijas mežsaimniekus, kas ikdienā nodarbojas ar ilgtspējīgu saimniekošanu. Bieži vien pastāv uzskats, ka mežs var augt arī bez cilvēka iesaistes, taču mūsu mērķis ir parādīt to, ka meža kopšanai tomēr ir nepieciešamas zinātniski pamatotas un praksē pārbaudītas metodes," norāda Latvijas Meža īpašnieku biedrības valdes priekšsēdētājs Arnis Muižnieks.

Pagājušajā gadā par konkursa uzvarētāju kļuva Madars Kalniņš, saimniecības "Skudras" īpašnieks. Madars, apsaimniekojot mežus, lielu uzmanību pievērš tieši ainavas plānošanai. Plānojot ainavu, tiek domāts arī par kādas noteiktas noskaņas radīšanu. Tāpat arī saimnieks rūpējas par meliorācijas grāvju attīrīšanu un izkopšanu, lai nodrošinātu mežam vajadzīgo mitrumu un nepieciešamos apstākļus. Turklāt ikdienas darbā Madars izmanto arī jaunākās tehnoloģijas, piemēram, dronu, lai apsekotu meža platības un sekotu līdzi meža audzes kvalitātei. Šādu saimniekošanu atzinīgi novērtēja arī konkursa žūrija, piešķirot Madaram galveno balvu.

Madars atzīst, ka dalība konkursā sniegusi lielu gandarījumu, kas ietver ne tikai saņemto apbalvojumu, bet arī procesā iegūto pieredzi un zināšanu apmaiņu. Pērnā gada uzvarētājs aicina arī citus meža īpašniekus nebaidīties, piedalīties konkursā un parādīt savu mežsaimniecības pieredzi citiem.

Kā jau katru gadu, arī šogad konkursa laikā tiks apzināti labas mežsaimniecības prakses piemēri, izvērtējot meža īpašnieku ieguldījumu produktīvu un noturīgu mežaudžu izveidē, kopšanas metodes, meža infrastruktūru, zinātniski pamatotu metožu izmantošanu ilgtspējīgā meža apsaimniekošanā, ainavas elementu plānošanu, kā arī saskarsmi ar kaimiņiem un pašvaldību. Konkursa norises gaitā arī tiks veicināta sabiedrības izpratne par to, ko nozīmē ilgtspējīga meža apsaimniekošana un kādēļ tā ir nepieciešama Latvijas mežos.

Konkursa "Sakoptākais mežs 2019" mērķis ir veicināt ne tikai ilgtspējīgu meža apsaimniekošanu, bet arī sabiedrības izpratni par lauku kultūrvides saglabāšanu. Konkursa balvu fonds sastāv no praktiski pielietojama motorinstrumenta jaunaudžu kopšanai un divām dāvanu kartēm meža stādāmā vai dekoratīvā materiāla iegādei, kas tiks sadalīti starp trīs visaugstāk novērtētāko meža īpašumu saimniekiem. Tāpat trīs visaugstāk novērtētie īpašnieki tiks nominēti arī prestižajai meža nozares gada balvai "Zelta čiekurs" nominācijā "Par ilgtspējīgu saimniekošanu".

Konkursa nolikums, papildu informācija par pieteikšanos un vērtēšanas kritērijiem meklējama mājaslapā www.mezaipasnieski.lv.

ZANE IEVIŅA, Latvijas Meža īpašnieku biedrības organizētāja konkursa "Sakoptākais mežs" projektu vadītāja

Pārliecinies, vai
abonēji

Veiksmes prognoze

14.maijs. Veiksmīgajā otrdienā Veiksmes māte joprojām mūs lutinās un piešķirs dāvanas naudā vai baudā. Tāpēc pieņem tās ar pateicību, nesalīdzinot sevi ne ar kolēģi, ne kaimiņu, kuram ticis kas labāks. Tur, augšā, muļķi nesēž un zina, kuram, kas un kad visvairāk ir vajadzīgs. Tādēļ neesi skaudis un būsi laimīgs. Diena labvēlīga arī jaunū darbu uzsākšanai un, protams, romantiskam randīnam... Pat ar personīgo sievu (vai vīru), ar kuru nodzīvoti 10, 20, 30 vai 100 gadi. Lai izdodas!

15.maijs. Draudzīga trešdiena draudzīgiem cilvēkiem, kad droši komunicējiet ne tikai ar radiem, draugiem un mīļoto, bet pat ar priekšniekiem, uzņēmējiem, deputātiem, policistiem, mediķiem, skolotājiem utt. Vairums no viņiem būs uz pozitīva viļņa un būs gatavi jums palīdzēt. Veselības jomā šodien istā diena parūpēties par nierēm un urīnpūšli ar homeopātiskiem līdzekļiem. Padomus šinī jautājumā meklējiet pie sava ģimenes ārsta, farmaceita, internetā vai pat pie vecmāmiņas.

16.maijs. Sarežģītā ceturtdiena ar 'čika' laika pārsteigumiem no plkst. 12.38 līdz 24.00, tāpēc silti iesaku: neko uz šodien neplānojiet. Jo 'Čika' kungs tāpat visu izdarīs pēc sava prāta un izjauks jūsu dižos nodomus. Nezinu, vai tās būs ķibeles ar uguni, ūdeni, elektrību, auto vai datora niķiem, vai pat dabas kaprīzēm. Tāpēc būsim elastīgi un nekritisim panikā, ja, piemēram, traktors paliks tīrumā vai mašīna uz ceļa. Un necentīsimies to uzreiz saremontēt, jo, iespējams, ka šodien ne veikalā, ne servisā nebūs jums vajadzīgās detaļas vai meistara. Tad jau labāk neskriesim kārties, bet nospļausimies, sulīgi nolamāsimies (tā, lai neviens nedzird) un dosimies apēst vai izdzert ko garšīgu un mierīgi gaidīsim rītdienu. Vai sarunājuši?

Pareže Ilga * Veiksmes un laika ziņu prognozi lasiet arī vaduguns.lv, tālr. 29365609

